

**Formandskabets Konklusioner
det Europæiske råd i Helsingfors
den 10. Og 11. December 1999**

INDLEDNING

1. Det Europæiske Råd mødtes i Helsingfors den 10. og 11. december 1999. Det vedtog en erklæring i anledning af årtusindskiftet. Det traf en række afgørelser, som markerer en ny fase i udvidelsesprocessen. Der er også taget skridt til at sikre, at EU selv får effektive, reformerede institutioner, en styrket fælles sikkerheds- og forsvarspolitik og en konkurrencepræget, jobskabende og bæredygtig økonomi.
2. Som optakt til mødet udvekslede Det Europæiske Råd og formanden for Europa-Parlamentet, Nicole Fontaine, synspunkter om de vigtigste af de spørgsmål, der skulle drøftes, især udvidelsen, institutionelle reformer og beskæftigelsen.

I. FORBEREDELSE AF UDVIDELSEN

Udvidelsesprocessen

3. Det Europæiske Råd understreger på ny betydningen af den udvidelsesproces, der blev indledt i Luxembourg i december 1997, for stabiliteten og velfærden i hele Europa. En effektiv og troværdig udvidelsesproces må fastholdes.
4. Det Europæiske Råd bekræfter, at tiltrædelsesprocessen er en rummelig proces, som nu omfatter 13 kandidatlande inden for en fælles ramme. Kandidatlandene deltager i tiltrædelsesprocessen på lige fod. De skal dele Den Europæiske Unions værdier og mål som fastsat i traktaterne. I den forbindelse understreger Det Europæiske Råd princippet om en fredelig bilæggelse af konflikter i overensstemmelse med FN-pagten og opfordrer kandidatlandene til at gøre deres yderste for at løse eventuelle udestående grænsekonflikter og andre problemer i forbindelse hermed. Hvis dette ikke lykkes, bør de inden for en rimelig tid forelægge konflikten for Den Internationale Domstol. Det Europæiske Råd vil senest ved udgangen af 2004 gennemgå situationen med hensyn til eventuelle uløste konflikter, navnlig for så vidt angår deres indvirkning på tiltrædelsesprocessen, med henblik på at fremme en løsning heraf gennem Den Internationale Domstol. Desuden understreger Det Europæiske Råd på ny, at overholdelse af de politiske kriterier, som blev fastsat af Det Europæiske Råd i København, er en betingelse for at kunne indlede tiltrædelsesforhandlingerne, og at overholdelse af alle Københavnskriterierne er grundlaget for tiltrædelse af EU.
5. EU har afgivet det klare politiske løfte, at den vil gøre sit yderste for at afslutte regeringskonferencen om institutionelle reformer, som herefter skal ratificeres inden december 2000. Når resultaterne af denne konference er ratificeret, bør EU være klar til at modtage nye medlemsstater fra udgangen af 2002, så snart de har vist, at de er i stand til at påtage sig de forpligtelser, der følger med et medlemskab, og forhandlingsprocessen er afsluttet med et positivt resultat.
6. Kommissionen har foretaget en ny detaljeret gennemgang af kandidatlandenes fremskridt. Denne gennemgang viser, at der er sket fremskridt hen imod opfyldelse af tiltrædelseskriterierne. Da der fortsat er vanskeligheder inden for visse sektorer, tilskyndes kandidatlandene samtidig til at fortsætte og øge deres indsats for at opfylde tiltrædelseskriterierne. Det fremgår, at nogle kandidatlande ikke vil kunne opfylde alle Københavnskriterierne på mellemlang sigt. Det er Kommissionens hensigt at aflægge rapport til Rådet i begyndelsen af 2000 om de fremskridt, som visse kandidatlande har gjort med hensyn til at opfylde de økonomiske kriterier, der blev fastlagt i København. De næste regelmæssige situationsrapporter vil blive forelagt i god tid inden Det Europæiske Råd i december 2000.

7. Det Europæiske Råd understreger på ny betydningen af høje standarder for nuklear sikkerhed i Central- og Østeuropa. Det opfordrer Rådet til at overveje, hvordan spørgsmålet om nuklear sikkerhed kan gribes an inden for rammerne af udvidelsesprocessen i overensstemmelse med de relevante rådskonklusioner.
8. Det Europæiske Råd noterer sig med tilfredshed det store arbejde, der er gjort, og de fremskridt, der er opnået i tiltrædelsesforhandlingerne med Cypern, Ungarn, Polen, Estland, Den Tjekkiske Republik og Slovenien.
9. a) Det Europæiske Råd hilser med tilfredshed, at der den 3. december i New York indledtes drøftelser med henblik på at finde en samlet løsning på Cypern-problemet, og giver udtryk for sin kraftige støtte til FN's generalsekretærs bestræbelser på at bringe processen til en vellykket afslutning.
b) Det Europæiske Råd understreger, at en politisk løsning vil lette Cyperns tiltrædelse af Den Europæiske Union. Hvis der ikke senest ved afslutningen af tiltrædelsesforhandlingerne er fundet en løsning, vil Rådets afgørelse om tiltrædelsen blive truffet, uden at ovenstående er en forhåndsbetingelse. I denne afgørelse vil Rådet tage hensyn til alle relevante faktorer.
10. Det Europæiske Råd er fast besluttet på at yde et positivt bidrag til sikkerhed og stabilitet i Europa og har derfor, på baggrund af den seneste udvikling og Kommissionens rapporter, besluttet at indkalde til bilaterale regeringskonferencer i februar 2000 med henblik på at indlede forhandlinger med Rumænien, Slovakiet, Letland, Litauen, Bulgarien og Malta om betingelserne for deres tiltrædelse af EU og de traktattilpasninger, der følger heraf.
11. Under forhandlingerne vil hvert enkelt kandidatland blive vurderet på grundlag af sine egne resultater. Dette princip gælder både i forbindelse med indledning af forhandlingerne om de forskellige kapitler og under selve forhandlingsforløbet. For at fastholde tempoet i forhandlingerne bør omstændelige procedurer undgås. De kandidatlande, der nu er inddraget i forhandlingsprocessen, vil have mulighed for inden for en rimelig periode at indhente de lande, der allerede er i gang med forhandlingerne, hvis de har gjort tilstrækkeligt store fremskridt i deres forberedelser. Fremskridtene i forhandlingerne skal følges af fremskridt med hensyn til indarbejdelsen af gældende fællesskabsret i lovgivningen og den faktiske gennemførelse og håndhævelse deraf.
12. Det Europæiske Råd glæder sig over den seneste positive udvikling i Tyrkiet, sådan som Kommissionen noterer sig den i sin situationsrapport, og konstaterer med tilfredshed, at Tyrkiet har til hensigt at fortsætte sine reformer med henblik på opfyldelse af Københavnskriterierne. Tyrkiet er et kandidatland, der vil kunne tiltræde EU på grundlag af de samme kriterier som dem, der gælder i forhold til de andre kandidatlande. Med udgangspunkt i den eksisterende Europastrategi vil Tyrkiet, ligesom de andre kandidatlande, nyde godt af en førtiltrædelsesstrategi til at stimulere og understøtte dets reformer. Denne vil omfatte en udvidet politisk dialog med vægten lagt på fremskridt i retning af opfyldelse af det politiske kriterium for tiltrædelse under særlig henvisning til menneskerettighedsspørgsmål samt de spørgsmål, der er nævnt i afsnit 4 og 9a). Tyrkiet vil også få mulighed for at deltage i fællesskabsprogrammer og -organer og i møder mellem kandidatlandene og EU som led i tiltrædelsesprocessen. Der vil på grundlag af tidligere konklusioner fra Det Europæiske Råd blive udformet et tiltrædelsespartnerskab, der opstiller prioriteter, som tiltrædelsesforberedelserne skal koncentreres om, på baggrund af de politiske og økonomiske kriterier og de forpligtelser, der gælder for en medlemsstat, kombineret med et nationalt program for vedtagelse af gældende fællesskabsret. Der skal fastlægges passende overvågningsmekanismer. Med henblik på at intensivere tilpasningen af Tyrkiets lovgivning og praksis til gældende fællesskabsret opfordres Kommissionen til at forberede en analytisk gennemgang af gældende fællesskabsret. Det Europæiske Råd anmoder Kommissionen om at fremlægge en samlet ramme for koordinering af alle kilder til finansiel førtiltrædelsesbistand fra Den Europæiske Union.

13. På baggrund af udviklingen og de afgørelser, der træffes vedrørende tiltrædelsesprocessen i Helsingfors, vil Europakonferencens videre forløb blive taget op til fornyet overvejelse. Det kommende franske formandskab har meddelt, at det agter at indkalde til et møde under konferencen i andet halvår af 2000.

Regeringskonferencen om institutionelle reformer

14. Det Europæiske Råd noterer sig med tilfredshed rapporten fra formandskabet om spørgsmålene i tilknytning til regeringskonferencen, hvori det opregner de væsentligste af de mulige løsninger, som konferencen vil skulle tage stilling til.
15. Der vil blive truffet passende foranstaltninger til at sikre, at regeringskonferencen kan blive officielt indkaldt i begyndelsen af februar. Konferencen bør afslutte sit arbejde og blive enig om de nødvendige traktatændringer senest i december 2000.
16. I overensstemmelse med konklusionerne fra Köln og på baggrund af formandskabets rapport vil konferencen drøfte Kommissionens størrelse og sammensætning, stemmевægtningen i Rådet og en eventuel udvidet anvendelse af afstemninger med kvalificeret flertal i Rådet samt yderligere traktatændringer vedrørende EU-institutionerne, som måtte vise sig nødvendige i tilknytning til ovennævnte emner og som led i gennemførelsen af Amsterdam-traktaten. Det kommende formandskab aflægger rapport for Det Europæiske Råd om de fremskridt, der er sket under konferencen, og kan foreslå yderligere spørgsmål sat på dagsordenen for konferencen.
17. De ministre, som er medlemmer af Rådet (almindelige anliggender), får det overordnede politiske ansvar for konferencen. Det forberedende arbejde skal udføres af en gruppe bestående af en repræsentant for hver medlemsstats regering. Kommissionens repræsentant skal deltage på politisk og forberedende niveau. Generalsekretariatet for Rådet vil yde konferencen sekretariatsstøtte.
18. Europa-Parlamentet skal i vid udstrækning inddrages og involveres i konferencens arbejde. To observatører fra Europa-Parlamentet vil kunne deltage i møderne i den forberedende gruppe. Forud for hvert enkelt møde på ministerplan under konferencen vil der blive udvekslet synspunkter med formanden for Europa-Parlamentet, bistået af to repræsentanter for Europa-Parlamentet. Forud for møder på stats- og regeringschefsniveau, hvor regeringskonferencen drøftes, vil der blive udvekslet synspunkter med formanden for Europa-Parlamentet.
19. Formandskabet træffer de nødvendige skridt til at sikre, at kandidatlandene i de eksisterende fora holdes løbende orienteret om, hvordan drøftelserne skrider frem, og får mulighed for at udtale sig om de behandlede emner. Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde vil også blive holdt orienteret.

Effektive institutioner

20. Det er nødvendigt at foretage substantielle ændringer i Rådets arbejdsmetoder og at indlede den gradvise indførelse af disse ændringer nu, så Rådet ved udvidelsen kan fungere smidigt med en udvidet medlemskreds. Det Europæiske Råd godkender de anbefalinger vedrørende forretningsgangen, der findes i bilag III. Rådet, formandskabet og generalsekretæren/den højtstående repræsentant får til opgave at sikre, at disse anbefalinger efterleves og håndhæves i praksis, uden at det kommende formandskabs programmering og allerede planlagte arrangementer berøres heraf.
21. Det Europæiske Råd minder om, at det støtter en reform af Kommissionens administration, især den finansielle og personalemæssige forvaltning, med henblik på større effektivitet og åbenhed og klare ansvarsforhold og således sikre de højeste standarder for offentlig forvaltning. Kommissionen vil forelægge et samlet program for administrative reformer i begyndelsen af 2000. Det Europæiske Råd opfordrer til en hurtig gennemførelse af disse administrative reformer.

Åbenhed

22. Åbenhed i EU-institutionernes arbejde er et vigtigt led i bestræbelserne på at bringe EU tættere på borgerne og forbedre effektiviteten. Der er sket fremskridt under det finske formandskab, navnlig med hensyn til aktindsigt og hurtig kommunikation ved brug af moderne informationsteknologi. Det Europæiske Råd glæder sig over, at Kommissionen i januar 2000 agter at forelægge et forslag til generelle principper for aktindsigt i dokumenter fra Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen.

Nærhedsprincippet og bedre lovgivning

23. Det Europæiske Råd udtrykker tilfredshed med Kommissionens rapport om bedre lovgivning, der bekræfter prioriteringen af nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet og anvendelse i fuldt omfang af den relevante protokol til traktaten.

Bekæmpelse af svig

24. Oprettelsen af EU's Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) er et vigtigt nyt skridt i bekæmpelsen af svig. Kommissionen vil senest i juni 2000 forelægge en meddelelse med henblik på en yderligere udvikling af en samlet strategi til beskyttelse af Fællesskabets finansielle interesser

II. DEN FÆLLES EUROPÆISKE SIKKERHEDS- OG FORSVARSPOLITIK

25. Det Europæiske Råd har vedtaget formandskabets to situationsrapporter (jf. bilag IV) om udvikling af EU's militære og ikke-militære krisestyringskapacitet som led i en styrket fælles europæisk sikkerheds- og forsvarspolitik.
26. EU vil bidrage til international fred og sikkerhed i overensstemmelse med principperne i FN-pagten. EU erkender, at FN's Sikkerhedsråd har hovedansvaret for at opretholde international fred og sikkerhed.
27. Det Europæiske Råd understreger sin vilje til at udvikle en selvstændig mekanisme til at træffe beslutninger og til, hvor NATO som helhed ikke er involveret, at iværksætte og gennemføre EU-ledede militæroperationer som reaktion på internationale kriser. I denne proces vil unødvendige overlapninger blive undgået, og den indebærer ikke oprettelse af en europæisk hær.
28. På baggrund af de retningslinjer, der blev fastlagt på Det Europæiske Råds møde i Köln, og med udgangspunkt i formandskabets rapporter er Det Europæiske Råd navnlig blevet enig om følgende:
 - gennem frivillig deltagelse i EU-ledede operationer skal medlemsstaterne senest i 2003 være i stand til inden for en frist på 60 dage at udsende og i mindst et år opretholde militære styrker på op til 50 000 - 60 000 mand, der kan påtage sig at løse samtlige Petersberg-opgaver
 - der vil blive nedsat nye politiske og militære organer og strukturer i Rådet for at sætte EU i stand til at tilvejebringe det nødvendige politiske lederskab og de nødvendige strategiske retningslinjer for sådanne operationer under iagttagelse af den fælles institutionelle ramme
 - der vil blive udformet retningslinjer for udtømmende konsultation, samarbejde og åbenhed mellem EU og NATO, under hensyntagen til samtlige EU-medlemsstaters behov
 - der vil blive fastlagt passende ordninger, der under iagttagelse af EU's evne til at træffe selvstændige beslutninger giver europæiske NATO-medlemmer, der ikke er medlem af EU, og andre berørte lande mulighed for at bidrage til EU's militære krisestyring
 - der vil blive etableret en ikke-militær krisestyringsmekanisme med henblik på at koordinere og effektivisere de forskellige civile midler og ressourcer sideløbende med de militære, som EU og medlemsstaterne råder over.

29. Det Europæiske Råd anmoder det kommende formandskab om sammen med generalsekretæren/den højtstående repræsentant at fremme drøftelserne i Rådet (almindelige anliggender) mest muligt om alle aspekter af rapporterne, bl.a. konfliktforebyggelse og et udvalg vedrørende civil krisestyring. Det kommende formandskab anmodes om at udarbejde en første situationsrapport til Det Europæiske Råd i Lissabon og en samlet rapport til Det Europæiske Råd i Feira, som indeholder passende henstillinger og forslag samt en angivelse af, hvorvidt en traktatændring anses for nødvendig. Rådet (almindelige anliggender) anmodes om at indlede iværksættelsen af disse beslutninger ved senest i marts 2000 at oprette de aftalte midlertidige organer og ordninger i Rådet, i overensstemmelse med de nuværende traktatbestemmelser.

III. EN KONKURRENCEPRÆGET, JOBSKABENDE OG BÆREDYGTIG ØKONOMI

Politisk samordning vedrørende økonomisk vækst og jobskabelse

30. Det økonomiske opsving i EU har taget fart og er blevet stadig mere udbredt. Det er baseret på sunde forudsætninger: investeringsbetingelserne er gunstige, inflationen er fortsat lav, og de offentlige finanser er blevet forbedret. Der skabes nye arbejdspladser, og arbejdsløsheden udviser en faldende tendens, selv om den fortsat er uacceptabelt høj. Den vellykkede indførelse af euroen er medvirkende til disse positive udsigter, som fortsat bør understøttes af medlemsstaternes bestræbelser på at gennemføre finanspolitisk konsolidering og økonomisk reform, navnlig liberalisering og skattereform, samt en lønudvikling, der er forenelig med prisstabilitet og jobskabelse.
31. De demografiske ændringer kommer til at kræve politikker, der fremmer en aktiv alderdom og øget effektivitet i den offentlige og private sektor for at løfte de økonomiske byrder i forbindelse med disse ændringer. Den igangværende globalisering skærper konkurrencen og øger behovet for innovation og strukturreform. EU og medlemsstaterne bør aktivt fremme en mere omfattende brug af ny teknologi og udvikle informationssamfundet for at støtte konkurrenceevnen, beskæftigelsen og den sociale samhørighed. Sammenhængen mellem økonomisk og social udvikling understreger betydningen af at sørge for, at der findes tilstrækkelige sociale sikkerhedsnet.
32. Det Europæiske Råd udtrykker tilfredshed med Rådets rapport om samordning af den økonomiske politik og understreger dens store betydning for en styrkelse af samordningen af den økonomiske politik, beskæftigelsespolitikken og strukturpolitikken med henblik på fuldt ud at udnytte det indre marked og den fælles valutas potentiale. Hovedvægten bør nu lægges på en effektiv anvendelse og strømlining af de eksisterende processer og ordninger og på en nøje overvågning af politikernes gennemførelse. De overordnede retningslinjer for den økonomiske politik udgør rammen for fastlæggelsen af de overordnede mål og perspektiver for politikkerne. Samspillet mellem disse retningslinjer, retningslinjerne for beskæftigelsen og overvågningen af strukturreformen bør udvikles yderligere under Det Europæiske Råds politiske styring. Der bør sikres sammenhæng mellem de forskellige rådssammensætninger, men samtidig bør Økofin-Rådets rolle i samordningen af den økonomiske politik styrkes. Samarbejdet i tilknytning til det fælles ansvar for den fælles valuta bør udvikles yderligere inden for Euro 11 under overholdelse af konklusionerne fra Det Europæiske Råd i Luxembourg i december 1997.
33. Der vil på Det Europæiske Råds ekstraordinære møde i Lissabon den 23.-24. marts 2000 blive lejlighed til at uddybe disse spørgsmål ved en gennemgang af målene for de eksisterende processer og instrumenter, der tager sigte på at styrke beskæftigelsen, økonomiske reformer og den sociale samhørighed inden for rammerne af en videnbaseret økonomi.

Skattepakken

34. Alle statsborgere, der er hjemmehørende i en EU-medlemsstat, bør betale skat af alle deres renteindtægter fra opsparing.
35. Under gennemgangen af, hvordan man i Europa bedst kan sikre, at dette princip overholdes, er Det Europæiske Råd blevet enige om, at en arbejdsgruppe på højt plan skal undersøge, hvordan princippet kan gennemføres mest effektivt, og om man med udgangspunkt i formandskabets og Kommissionens dokumenter af 7. december 1999 kan komme videre med drøftelserne..
36. Arbejdsgruppen skal også se nærmere på de forslag, der er fremsat af Det Forenede Kongerige, herunder udveksling af oplysninger.
37. Gruppen skal under gennemgangen tage hensyn til alle Rådets afgørelser, herunder de løsningsforslag, der er indeholdt i dokumentet af 29. november 1999.
38. Den skal forelægge Rådet en rapport med mulige løsninger på ovennævnte spørgsmål og om adfærdskodeksen og direktivet om renter og royalties som en samlet pakke, og Rådet skal aflægge rapport til Det Europæiske Råd senest på mødet i juni 2000.

Beskæftigelse

39. I henhold til Luxembourg-processen har medlemsstaterne i de seneste to år været i gang med at omsætte retningslinjerne for beskæftigelsen til nationale handlingsplaner. De positive resultater er tydelige. Det Europæiske Råd ser med tilfredshed på Kommissionens forslag til retningslinjer for beskæftigelsen for 2000 samt henstillingerne til de enkelte medlemsstater, der gør det muligt for dem at tage udfordringerne på beskæftigelsesområdet op i deres nationale handlingsplaner. Det bifalder resultatet af den fælles samling i Rådet (økonomi og finans samt arbejds- og socialministrene) om disse retningslinjer og henstillinger. I denne proces er det særlig vigtigt, at både arbejdsmarkedets parter og Europa-Parlamentet, der for første gang er blevet formelt hørt om retningslinjerne for beskæftigelsen, i stigende grad inddrages.
40. I forbindelse med gennemførelsen af arbejdsmarkedsreformer bør medlemsstaterne i deres nationale handlingsplaner lægge særlig vægt på skatteordninger og sociale ordninger, beskæftigelse i servicesektoren, arbejdets tilrettelæggelse, livslang uddannelse og lige muligheder for mænd og kvinder.
41. Der er gjort fremskridt med at udarbejde og anvende beskæftigelsesindikatorer og tilknyttede data. Det Europæiske Råd opfordrer medlemsstaterne og Kommissionen til at videreudvikle deres arbejde på dette område.

Det indre marked, konkurrenceevne, innovation og informationssamfundet

42. Et indre marked, der fungerer optimalt, er af afgørende betydning for de europæiske virksomheders konkurrenceevne samt for vækst og beskæftigelse. Forbedring af markederne for varer, tjenesteydelser og kapital er et nøgleelement i den generelle økonomiske reform. Kommissionens meddelelse om en strategi for Europas indre marked noteres med tilfredshed som et meget væsentligt bidrag hertil. Kommissionen og Rådet opfordres til at udvikle og afklare rolle, mål og foranstaltninger i forbindelse med en samlet politik for Den Europæiske Unions konkurrenceevne som led i samordningen af de økonomiske politikker.
43. Det er i en global konkurrencesituation af afgørende betydning, at informations- og kommunikationsteknologierne anvendes effektivt. På mødet i Köln fastlagde Det Europæiske Råd som mål for EU, at den skal spille en ledende rolle i informationssamfundet, hvilket kræver yderligere investeringer i innovation, forskning og uddannelse. Vægten må især lægges på behovet for at opfylde de stigende krav, som informationssamfundet stiller til arbejdsmarkederne.

44. Et velfungerende elektronisk marked kræver et åbent og konkurrencepræget telekommunikationsmarked og en lovgivning, som støtter elektronisk forretningsvirksomhed, og som samtidig tager hensyn til såvel virksomhedernes som forbrugernes interesser. Det Europæiske Råd noterer sig de seneste fremskridt, der er gjort med hensyn til udarbejdelsen af en lovgivning om elektronisk handel, og opfordrer Rådet til at færdiggøre sit arbejde på dette område. Kommissionen opfordres til hurtigt at udarbejde forslag til de nødvendige ændringer af fællesskabslovgivningen på kommunikationsområdet, som er foranlediget af den tekniske udvikling og markedsudviklingen.
45. Det Europæiske Råd udtrykker tilfredshed med det initiativ vedrørende et elektronisk Europa, som Kommissionen har taget med henblik på at gøre Europa til et egentligt informationssamfund for alle. Det Europæiske Råd opfordrer Kommissionen til sammen med Rådet at forberede en handlingsplan vedrørende et elektronisk Europa, udarbejde en situationsrapport med henblik på Det Europæiske Råds ekstraordinære møde i Lissabon den 23.-24. marts 2000 og til at færdiggøre handlingsplanen inden juni 2000.

Miljø og bæredygtig udvikling

46. Strategierne for integrering af miljøhensyn i landbrugs-, transport- og energisektoren er blevet vedtaget. Der er påbegyndt arbejde med lignende strategier i Rådet (det indre marked, udviklingssamarbejde og industri), som allerede har fremlagt de første rapporter, samt i Rådet (almindelige anliggender, økonomi og finans samt fiskeri). Rådet anmodes om at afslutte hele dette arbejde og i juni 2001 at forelægge Det Europæiske Råd samlede strategier med en eventuel tidsplan for yderligere foranstaltninger og et sæt indikatorer for disse sektorer.
47. Når strategierne for de enkelte sektorer er endeligt fastlagt, bør de straks iværksættes. Der må foretages regelmæssig evaluering, opfølgning og overvågning, så strategierne kan blive tilpasset og videreudviklet. Kommissionen og Rådet tilskyndes til at udvikle passende instrumenter og relevante data med henblik herpå.
48. Forberedelserne i forbindelse med politikker og foranstaltninger, herunder national lovgivning og fællesskabslovgivning, bør fortsættes således, at forudsætningerne vil være til stede, for at både Det Europæiske Fællesskab og medlemsstaterne ratificerer Kyoto-protokollen inden 2002. Det Europæiske Råd opfordrer kraftigt alle parter i konventionen til at afslutte ratifikationen senest i 2002, således at den kan træde i kraft. Integrering af miljøaspekter og bæredygtig udvikling i fastlæggelsen og gennemførelsen af politikker er af afgørende betydning for, at Fællesskabet kan opfylde sine tilsagn i henhold til Kyoto-protokollen. Der vil blive udfoldet de størst mulige bestræbelser på, at Haag-konferencen når til konsekvente og troværdige beslutninger.
49. Det Europæiske Råd noterer sig den generelle vurdering af femte miljøhandlingsprogram og rapporten om miljø- og integrationsindikatorer, som Kommissionen har fremlagt, og anmoder den om inden udgangen af 2000 at udarbejde et forslag til sjette miljøhandlingsprogram.
50. Kommissionen opfordres til at udarbejde et forslag til en langsigtet strategi, der integrerer politikker for en økonomisk, socialt og økologisk bæredygtig udvikling, og som skal forelægges for Det Europæiske Råd i juni 2001. Denne strategi skal også være et EF-bidrag med henblik på den tiårsrevision af Rio-processen, der er berammet til 2002.

IV. ANDRE INTERNE POLITIKKER, SOM HAR DIREKTE BETYDNING FOR BORGERNE

Folkesundhed og fødevarerikkerhed

51. Det Europæiske Råd minder om behovet for at sikre et højt beskyttelsesniveau for den menneskelige sundhed i fastlæggelsen af alle EF-politikker. Der skal lægges særlig vægt på at sikre sunde fødevarer af høj kvalitet til alle borgere ved at forbedre kvalitetsnormer og udbygge kontrolsystemerne med henblik på at dække hele fødekæden fra jord til bord. Det Europæiske Råd anmoder Rådet om at hastebehandle Kommissionens kommende hvidbog om fødevarerikkerhed,

som også vil indeholde forslag om en eventuel etablering af et uafhængigt fødevareagentur og støtte nationale foranstaltninger til fremme af fødevaresikkerheden, samt dens meddelelse om forsigtighedsprincippet. Det kommende formandskab vil forelægge Det Europæiske Råd i Feira en rapport om de fremskridt, der allerede er gjort.

Bekæmpelse af organiseret kriminalitet og narkotika

52. Det Europæiske Råd har noteret sig rapporten om fuldførelse og evaluering af handlingsplanen til bekæmpelse af organiseret kriminalitet, der blev vedtaget på mødet i Amsterdam i 1997. På baggrund af konklusionerne fra Tammerfors opfordrer det Rådet til at følge denne handlingsplan op med en EU-strategi til forebyggelse og bekæmpelse af organiseret kriminalitet.
53. Det Europæiske Råd noterer sig EU's narkotikastrategi (2000-2004). Det opfordrer de institutioner og organer, der er berørt af strategien, til hurtigt at gennemføre den og aflægge rapport om de første resultater senest ved udgangen af 2002.

V. FORBINDELSERNE MED TREDJELANDE

54. EU's fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik har fået nye impulser med tiltrædelsen af Javier Solana, generalsekretær/højststående repræsentant. Der foreligger nu yderligere aktionsmuligheder takket være de fælles strategier, som vil muliggøre den størst mulige sammenhæng, gennemslagskraft og effektivitet i EU's virke udadtil, herunder en passende anvendelse af Amsterdam-traktatens bestemmelser om kvalificeret flertal i forbindelse med gennemførelse af den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik. Det Europæiske Råd opfordrer Rådet til, på grundlag af bidrag fra generalsekretæren/den højststående repræsentant og Kommissionen, at træffe de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at alle de forskellige midler, der står til EU's rådighed, udnyttes fuldt ud med henblik på at gøre EU's virke udadtil mere effektivt og omfattende.

Tjetjenien

55. Det Europæiske Råd vedtog den 10. december 1999 en særskilt erklæring om Tjetjenien (jf. bilag II)

Fælles strategier

56. Det Europæiske Råd har vedtaget en fælles EU-strategi over for Ukraine (jf. bilag V). Herved understreger Det Europæiske Råd den betydning, det tillægger udviklingen af et demokratisk, stabilt, åbent og økonomisk velfungerende Ukraine som en fremtrædende aktør i et nyt Europa. I den fælles strategi tages der hensyn til, at Ukraine stræber mod at blive integreret i Europa og har truffet et proeuropæisk valg.
57. Det Europæiske Råd har foretaget en generel gennemgang af EU's fælles strategier. Det erindrede om, at det i sin erklæring om Tjetjenien besluttede, at gennemførelsen af den fælles strategi over for Rusland skulle tages op til fornyet behandling. Det noterede sig, at man er langt fremme i forberedelsen af den fælles strategi over for Middelhavsområdet, og at der må arbejdes videre med den fælles strategi over for det vestlige Balkan. Det tilskynder Rådet til at fortsætte sine forberedelser og udvikle begrebet fælles strategier, samt områderne, herunder navnlig de tematiske, og tidsplanen for yderligere fælles strategier.

Stabilitet for Sydøsteuropa

58. EU er fast besluttet på at spille en ledende rolle i bestræbelserne på at fremme stabilitet, sikkerhed og økonomisk udvikling i Sydøsteuropa i nært partnerskab med regionens lande og med andre i stabilitetspagtens generelle regi. Det Europæiske Råd noterer sig med tilfredshed den fælles rapport fra formandskabet og Kommissionen, hvori de centrale områder for det fremtidige arbejde understreges. Det opfordrer generalsekretæren/den højtstående repræsentant til sammen med Kommissionen at forelægge Rådet en politisk og økonomisk analyse af de fremtidige udsigter for regionen med henblik på omgående videre behandling. Det Europæiske Råd understreger ligeledes behovet for ét enkelt regelsæt for den finansielle bistand, hvilket bør bidrage til en mere effektiv indsats i praksis og et samarbejde i regionen. Det Europæiske Råd er taknemmeligt for det arbejde, som udføres af Bodo Hombach.
59. Udsigten til stabiliserings- og associeringsaftaler bør gøre det muligt at udvikle tættere forbindelser mellem alle regionens stater på alle områder. Støtte fra EU kommer til at afhænge af, om Sydøsteuropas lande selv klart og synligt engagerer sig i at samarbejde for at nå disse fælles politiske prioriteter. Det Europæiske Råd understreger, at det vil være meget vigtigt at forbedre forbindelserne og fjerne handelshindringer og hindringer for bevægeligheden for personer mellem de pågældende lande. Det erindrer om betydningen af en hurtig indsats for at få ryddet Donau.
60. EU ønsker at støtte demokratiseringen af Forbundsrepublikken Jugoslavien (FRJ) som led i sine bestræbelser på at stabilisere Sydøsteuropa. Den vil intensivere dialogen med de demokratiske kræfter i Serbien og den demokratisk valgte regering i Montenegro. EU vil fortsat undersøge, hvordan man i øvrigt kan støtte Montenegros politiske og økonomiske reformprogram.
61. EU er stærkt engageret i Kosovos genopretning og genopbygning. Det Europæiske Råd noterer sig med tilfredshed genopbygnings- og genopretningsprogrammet for Kosovo og EU's tilsagn om 500 mio. EUR fra 2000 til genopbygning ud over medlemsstaternes nationale bidrag. Alle parterne skal fuldt ud gennemføre FN's Sikkerhedsråds resolution 1244 i alle dens aspekter. Manglende overholdelse af UNMIK's mandat og manglende samarbejde med KFOR vil få alvorlige følger for EU's støtte til Kosovo. I den forbindelse udtrykker Det Europæiske Råd sin påskønnelse af det arbejde, som udføres af Bernard Kouchner.

Den nordlige dimension

62. Det Europæiske Råd noterer sig med tilfredshed konklusionerne fra udenrigsministrenes konference om den nordlige dimension, der blev afholdt den 11.-12. november 1999 i Helsingfors, og det forhold, at det svenske formandskab til sin tid agter at følge spørgsmålet op på højt plan. Det Europæiske Råd anmoder Kommissionen om, i samarbejde med Rådet og i samråd med partnerlandene, at udarbejde en handlingsplan for den nordlige dimension i Den Europæiske Unions politikker over for tredjelande og på tværs af grænserne med henblik på at forelægge den til godkendelse på Det Europæiske Råds møde i Feira i juni 2000.

Mexico

63. Det Europæiske Råd udtrykker tilfredshed med, at forhandlingerne med Mexico om en fri-handelsaftale er afsluttet.

Menneskerettigheder

64. Det Europæiske Råd noterer sig formandskabets rapport om menneskerettighederne og hilser med tilfredshed opfølgningen af de foranstaltninger, der er foreslået i Den Europæiske Unions erklæring af 10. december 1998. Det Europæiske Råd opfordrer Rådet, Kommissionen og medlemsstaterne til aktivt at fortsætte disse foranstaltninger og videreudvikle udformningen og indholdet af årsberetningen om menneskerettighederne og det årlige forum for drøftelse af menneskerettighederne og undersøge behovet for at styrke analysen og evalueringen på menneskerettighedsområdet. I denne forbindelse tilskyndes der til en regelmæssig dialog om menneskerettighederne med civilsamfundet.
65. Det Europæiske Råd bekræfter på ny betydningen af, at alle på lige fod kan nyde godt af menneskerettighederne. Der bør lægges særlig vægt på at forbedre situationen for de grupper, der ikke udgør et flertal i nogen stat, herunder romaerne. Den Europæiske Union er fast besluttet på at arbejde for at nå dette mål sammen med Europarådet og OSCE.

Fredsprocessen i Mellemøsten

66. Det Europæiske Råd hilser med tilfredshed den fornyede dynamik hen imod en retfærdig, generel og varig fred i Mellemøsten og bekræfter EU's fulde støtte hertil.
67. Det Europæiske Råd ser med særlig stor tilfredshed på den modige beslutning, som præsident Assad og premierminister Barak har truffet om at genoptage forhandlingerne i det syriske forhandlingsspor i midten af december i Washington. Det ser frem til en snarlig aftale mellem Israel og Syrien, som vil kunne bane vejen for en genoptagelse af forhandlingerne og tillige en løsning i det libanesiske forhandlingsspor.

68. Det Europæiske Råd understreger betydningen af de foranstaltninger, som Israel og palæstenserne hidtil har truffet for at gennemføre Sharm El-Sheikh aftalen. Et stadigt fremskridt skal opnås ved, at aftalens parter i rette tid gennemfører alle de forpligtelser, de har indgået. Det Europæiske Råd opfordrer begge parter til at afholde sig fra ensidige handlinger.
69. Alle parter i fredsprocessens multilaterale forhandlingsspor opfordres til at arbejde for, at man hurtigt genoptager aktiviteterne på dette område i fuldt omfang. I den nuværende fase af fredsprocessen bør det være i alles interesse, at der sideløbende gøres fremskridt i alle forhandlingsspor.

WTO

70. Det Europæiske Råd beklager, at WTO-ministerkonferencen i Seattle blev en fiasko. Det bekræfter på ny, at det går ind for det nuværende multilaterale handelssystem og en omfattende runde af multilaterale handelsforhandlinger. Det tilslutter sig konklusionerne fra Rådet (almindelige anliggender) af 3. december 1999.

Macao

71. Nu, hvor overgangsprocessen i Macao nærmer sig sin afslutning, understreger Det Europæiske Råd, at det lægger stor vægt på stabilitet og velstand i Macao, der skal være et Særligt Administrativt Område (SAR) under Kina, og på, at dets særlige identitet og folkets rettigheder og frihed bevares som fastsat i den kinesisk-portugisiske fælleserklæring fra 1987 og SAR's basislov.

VI. NORDIRLAND

72. Det Europæiske Råd glæder sig over indførelsen af selvstyre i Nordirland og oprettelsen af britisk-irske institutioner og nord-syd-institutioner i henhold til langfredags-aftalen, og erkender, at denne udvikling udgør et meget vigtigt fremskridt i retning af en fuldstændig gennemførelse af aftalen. Det Europæiske Råd ønsker de politiske partier, Det Forenede Kongeriges og den irske regering samt senator George Mitchell til lykke med dette fremskridt. Det Europæiske Råd bekræfter på ny sin politiske og praktiske støtte til Nordirland og til samarbejdet mellem nord og syd.

BILAG TIL FORMANDSKABETS KONKLUSIONER

DET EUROPÆISKE RÅD I HELSINGFORS DEN 10. OG 11. DECEMBER 1999

BILAG

Bilag I	Erklæring i anledning af årtusindskiftet
Bilag II	Erklæring om Tjetjenien
Bilag III	Et effektivt Råd i en udvidet Union – retningslinjer for en reform og anbefalinger vedrørende forretningsgangen
Bilag IV	Rapporter fra formandskabet om – styrkelse af den fælles europæiske sikkerheds- og forsvarspolitik – Den Europæiske Unions ikke-militære krisestyring
Bilag V	Den Europæiske Unions fælles strategi over for Ukraine
Bilag VI	Liste over dokumenter forelagt for Det Europæiske Råd i Helsingfors

ERKLÆRING I ANLEDNING AF ÅRTUSINDSKIFTET

Ønsket om fred og velstand har fra starten været drivkraften i den europæiske integration. På 50 år er vi kommet meget tættere på disse mål. Vi lever i en Union, hvor borgere og virksomheder frit kan bevæge sig og slå sig ned uden hensyn til landegrænser. Mennesker fra alle samfundslag har fordel af det indre marked, Den Økonomiske og Monetære Union og de fælles politikker til fremme af konkurrenceevne og et samfund med plads til alle.

Den Europæiske Union bygger på demokrati og retsstatsprincippet. EU-borgerne er forbundet af fælles værdier såsom frihed, tolerance, lighed, solidaritet og kulturel mangfoldighed.

Den Europæiske Union er et enestående projekt uden fortilfælde i historien. Kun sammen, i Unionen, kan vi og vore lande klare morgendagens udfordringer.

* * *

På tærsklen til et nyt århundrede og det tredje årtusinde bør EU koncentrere sig om de opgaver, der har central betydning for befolkningernes sikkerhed og velfærd.

Informationssamfundet og globaliseringen er realiteter, som Europa ikke kan komme uden om. Der skal sørges for en befolkning, der bliver stadig ældre, og de unges forventninger skal opfyldes. Vi skal udvikle vore menneskelige ressourcer gennem livslang uddannelse og fornyelse, og vi skal fremme en dynamisk og åben videnbaseret europæisk økonomi for at sikre vækst og nedbringe arbejdsløsheden permanent.

Europa er fuldstændig klar over, at der må gøres en indsats for at bekæmpe den lokale og den verdensomspændende miljøforringelse. Vi skal stå sammen om at opnå en bæredygtig udvikling og sørge for bedre livskvalitet for de kommende generationer.

Folk forventer at blive beskyttet mod kriminalitet og at kunne udøve deres lovfæstede rettigheder overalt i EU. Vi skal gøre EU til et område, hvor der virkelig hersker frihed, sikkerhed og retfærdighed.

EU bærer sin del af et voksende globalt ansvar for at fremme trivsel, forebygge konflikter og sikre fred. Vi skal styrke stabiliteten og velstanden i Europa ved at udvide EU og samarbejde med partnerlandene. Vi skal arbejde for en mere åben og stabil international økonomi, der også gavner befolkningen i mindre gunstigt stillede dele af verden. Vi skal på EU-niveau tilvejebringe militær og civil kapacitet, således at vi kan styre internationale kriser og yde humanitær bistand til folk i nød.

* * *

Kun en åben, demokratisk og effektiv Union kan opfylde disse tilsagn.

EU har brug for borgernes og deres organisationers tillid og aktive deltagelse. EU har også brug for sine medlemsstaters fulde støtte, når det drejer sig om at fremme de fælles interesser.

Vi skal modernisere idéen om et Europa for alle - en idé, som hver ny generation vil skulle sætte deres præg på.

ERKLÆRING OM TJETJENIEN

1. Det Europæiske Råd fordømmer de intense bombardementer af tjetjenske byer, truslen mod beboerne i Grosnyj og det ultimatum, som den russiske militære ledelse har udstedt, samt behandlingen af internt fordrevne, og finder dette totalt uacceptabelt.
2. Det Europæiske Råd anfægter ikke Ruslands ret til at bevare sin territoriale integritet eller til at bekæmpe terrorisme. Bekæmpelsen af terrorisme kan dog ikke under nogen omstændigheder legitimere, at byer ødelægges, eller at de tømmes for deres indbyggere, eller at en hel befolkning betragtes som terrorister.
3. Denne adfærd står i modsætning til de grundlæggende principper i den humanitære folkeret, de forpligtelser, Rusland har indgået inden for OSCE, og dets forpligtelser som medlem af Europarådet. Denne krig øger kløften mellem det tjetjenske folk og resten af Rusland, og den truer med at destabilisere hele regionen. Kun en politisk løsning kan gøre ende på denne krise. Det Europæiske Råd er dybt bekymret over den trussel, som den fortsatte konflikt udgør mod stabiliteten i Kaukasus-området, og for, at kampene i Tjetjenien vil kunne brede sig til Georgien og få indvirkning på landets territoriale integritet.
4. Det Europæiske Råd opfordrer de russiske myndigheder til:
 - ikke at føre deres ultimatum mod Grosnyjs civilbefolkning ud i livet;
 - at afslutte bombningerne samt den uforholdsmæssige og vilkårlige brug af magt mod den tjetjenske befolkning;
 - at sørge for sikre leverancer af humanitær hjælp og beskyttelse til de internationale hjælpeorganisationer;
 - straks at indlede en politisk dialog med de valgte tjetjenske myndigheder.
5. Det Europæiske Råd har appelleret til de tjetjenske myndigheder om at overholde reglerne og principperne i den humanitære folkeret, fordømme terrorisme og tilstræbe en fornyelse af den politiske dialog.
6. Det Europæiske Råd forventer, at Rusland fuldt ud overholder og gennemfører de forpligtelser, der blev indgået i Istanbul. Det lægger særlig vægt på OSCE-formandskabets kommende besøg i regionen. Det Europæiske Råd opfordrer Rusland til at benytte dette besøg til en dialog med de valgte ledere i det nordlige Kaukasus, herunder Tjetjenien. Der bør straks i Nazran, Ingusjetien, åbnes et lokalt kontor for OSCE's assistancegruppe i Tjetjenien.

7. På baggrund af ovenstående har Det Europæiske Råd besluttet at drage konsekvenserne af denne situation:

- for gennemførelsen af Den Europæiske Unions fælles strategi over for Rusland, som bør revideres;
- for partnerskabs- og samarbejdsaftalen, hvori nogle af bestemmelserne bør suspenderes, mens handelsbestemmelserne bør anvendes nøje;
- for TACIS, hvor budgetmyndigheden anmodes om at overveje overførsel af nogle midler fra TACIS til humanitær bistand. Finansiering i 2000-budgettet skal begrænses til prioriterede områder, herunder menneskerettigheder, retsstatsprincippet, støtte til civilsamfundet og nuklear sikkerhed.

Det opfordrer formandskabet til sammen med generalsekretæren/den højtstående repræsentant straks at give de russiske myndigheder på højest sted meddelelse om denne afgørelse og om indholdet af denne erklæring.

Det opfordrer OSCE og Europarådet til inden for deres kompetenceområde at revidere betingelserne for deres samarbejde med Rusland.

8. Rusland er en meget betydningsfuld partner for Den Europæiske Union. Unionen har hele tiden udtrykt sin vilje til at bistå Rusland under overgangen til en moderne og demokratisk stat. Men Rusland må leve op til sine forpligtelser, hvis det strategiske partnerskab skal udvikle sig yderligere. Den Europæiske Union ønsker ikke, at Rusland isolerer sig fra Europa.

ET EFFEKTIVT RÅD I EN UDVIDET UNION

RETNINGSLINJER FOR EN REFORM OG ANBEFALINGER VEDRØRENDE FORRETNINGSGANGEN

RETNINGSLINJER FOR EN REFORM

En reform af den måde, Rådet fungerer på, er et vigtigt led i den mere omfattende institutionelle reformproces, der skal forberede EU til udvidelsen. De forestående omfattende udvidelser kan meget vel, sammen med udvidelsen af EU's arbejdsområde, bevirke, at arbejdet i Rådet går stadig langsommere og til sidst endog lammes. Risikoen er allerede mærkbar nu og den udgør en trussel imod, at EU kan fungere hensigtsmæssigt, da Rådets spiller en central rolle i EU's beslutningsproces. Der er derfor behov for en omfattende revision af Rådets arbejdsmetoder, som det blev fremhævet i den rapport, generalsekretæren forelagde i marts 1999¹.

Rådet skal have overblik over alle EU's politikker. Derfor skal der i systemets kerne være én enkelt koordineringskæde, der kan sikre, at EU's arbejde er i overensstemmelse med de politiske lederes vilje. Denne kommandokæde starter i medlemsstaterne, hvor der imellem ministerierne foregår en faktisk koordinering og en beslutningsproces, hvorefter den går videre gennem Coreper og Rådet (almindelige anliggender) til Det Europæiske Råd. Rådets evne til at tage de ny udfordringer op afhænger i vidt omfang af, at effektiviteten af denne kanal - systemets rygrad - styrkes. Det er derfor nødvendigt, at der på alle niveauer gøres en indsats for at bevare Rådets evne til at optræde beslutsomt.

Det Europæiske Råd skal forblive et effektivt forum for politisk lederskab ved at tilføre Unionen den fremdrift, der er nødvendig for dens udvikling og fastlægge overordnede politiske retningslinjer for EU's udvikling. Den fleksible måde hvorpå møderne forberedes, skal bevares, og antallet af mødedeltagere skal fort sat være begrænset. Den praktiske indflydelse, formandskabets konklusioner har, skal også opretholdes.

Det centrale ansvar, som Rådet (almindelige anliggender) har for generelle horisontale spørgsmål, herunder den overordnede samordning af politikkerne, betyder, at det vil skulle styre en ekstern og intern dagsorden, der bliver mere og mere kompleks og som omfatter vigtige sager på tværs af både fagområder og søjler. En effektiv håndtering af alle aspekter af dets arbejde ved hjælp af en bedre styring af dagsordenen og hensigtsmæssig medlemsstatsrepræsentation er vigtig, hvis Rådet (almindelige anliggender) fortsat skal varetage opgaven med at sikre den overordnede samordning, sammenhængende politik og forberedelse af Det Europæiske Råds møder.

EU får nye aktivitetsområder, og traktaternes anvendelsesområde udvides, hvilket gør det vigtigt at forhindre en fragmentering af EU's aktiviteter og beslutningsproces ved en begrænsning af antallet af rådssammensætninger og ved at undgå, at irrelevante aktiviteter fylder op på dagsordenerne. Dette vil bidrage til at målrette EU's arbejde og forbedre den overordnede samordning af og sammenhæng i politikken, som Rådets forberedende organer står for.

¹ Jf. SN 2139/99.

EU's lovgivningspraksis skal fungere effektivt. Dette betyder, at det bør sikres, at der anvendes de rigtige lovgivningsinstrumenter, at formuleringen af teksterne er af høj kvalitet og kan holde juridisk, at den fælles beslutningsprocedure, som jo anvendes mere og mere, fungerer uhindret og effektivt, og at Rådets lovgivningsarbejde er mere gennemsigtigt og åbent for offentlighedens kontrol.

Mens den interne samordning i medlemsstaterne er og må forblive hver regerings eksklusive domæne, har en effektiv samordning direkte indflydelse på Rådets arbejdsgang og sammenhæng. Medlemsstaterne har derfor en reel og fælles interesse i at gøre en indsats for, at deres interne organisation bevirker, at Rådets drøftelser bliver mere effektive.

En effektiv beslutningsproces i Rådet forudsætter, at det forberedende arbejde foregår så rationelt og omkostningseffektivt som muligt, samtidig med at der sikres en overordnet sammenhæng i politikkerne. Dette forudsætter, at alle aktiviteter, der overhovedet kan planlægges, rent faktisk bliver planlagt, at Corepers og rådsgruppernes rolle er klart fastlagt, og at der udformes bedre arbejds-metoder, der sigter imod en optimal udnyttelse af infrastruktur og ressourcer. Allerede nu og så meget desto mere i et udvidet EU må den begrænsede tid, der er til rådighed på møderne, udnyttes fuldt ud. Uden passende forudgående forberedelse og større disciplin på plenarmøderne på alle niveauer risikerer drøftelserne at miste enhver effektivitet. På møderne bør delegationerne kunne reagere og forhandle på grundlag af klare valgmuligheder, formulerede løsninger på velkendte problemer eller klart identificerede problemer. Det er derfor af den største betydning, at der foreligger klare og velstrukturerede dokumenter. Formandskabet, bør som en del af sit særlige ansvar for at tilrettelægge og styre drøftelserne, have de nødvendige midler til at sikre hensigtsmæssige arbejds-metoder.

Formandskabet bør bevare det overordnede politiske ansvar for styringen af Rådets sager. I årenes løb er denne byrde blevet væsentligt øget, og vil også blive det fremover, efterhånden som EU udvides. Der må derfor gøres optimal brug af de forskellige former for støtte, der er til rådighed, som f.eks. det kommende formandskab, trojkaen og Generalsekretariatet for Rådet for at lette formandskabets arbejdsbyrde. Det stigende antal rådsmedlemmer og formandskabets øgede ansvar vil også kræve større og mere forudgående støtte til Rådet og formandskabet fra generalsekretariatets side.

Endelig er praktiske forhold som f.eks. indretningen af lokalerne, oversættelse, tolkning og dokumentproduktion afgørende for, at Rådet kan fungere hensigtsmæssigt. Nye ideer og pragmatiske løsninger er nødvendige på disse områder, samtidig med at de grundlæggende principper overholdes, hvis Rådet fortsat skal kunne fungere effektivt.

Nedenstående anbefalinger vedrørende forretningsgangen vil for de flestes vedkommende blive implementeret så snart som muligt. Nogle vil kræve et mere detaljeret arbejde, før de bliver implementeret på mellemlang sigt i forbindelse med udvidelsen. Formålet med dem er at imødekomme ønsket fra Det Europæiske Råd i Köln om specifikke forslag til forbedring af Rådets funktionsmåde med henblik på en udvidet Union. Det er helt nødvendigt, at disse anbefalinger gennemføres med brug af effektive håndhævelsesmidler på grundlag af Rådets forretningsorden², og at det ledsages af de praktiske foranstaltninger, der allerede er ved at blive implementeret af formandskabet og generalsekretæren, og som skal konsolideres i løbet af de kommende år. Den kombinerede virkning af disse foranstaltninger skulle sikre, at Rådet er passende rustet til med et minimum af omvæltninger at byde de nye medlemmer velkommen i nær fremtid.

² En asterisk angiver anbefalinger, som kræver revision af Rådets forretningsorden.

ANBEFALINGER VEDRØRENDE FORRETNINGSGANGEN

A. DET EUROPÆISKE RÅD OG RÅDET (ALMINDELIGE ANLIGGENDER)

1. Det Europæiske Råds primære formål må være fortsat at tilføre Unionen den fremdrift, der er nødvendig for dens udvikling, og fastlægge overordnede politiske retningslinjer. Et middel, der kan hjælpe det til bedre at løse disse opgaver, er at gøre formandskabets konklusioner mere koncise (højst 15 sider³) og herved koncentrere dem om de politiske afgørelser, der er blevet truffet om de emner, der rent faktisk blev drøftet på mødet.
2. Rådet (almindelige anliggender) må være i stand til at behandle horisontale, interne emner effektivt, herunder den overordnede samordning af politikkerne. Dagsordenen for Rådet (almindelige anliggender) skal derfor opdeles i to adskilte dele. Medlemsstaterne skal sørge for, at de er passende repræsenteret på ministerniveau til begge dele af mødet.
3. Rådet (almindelige anliggender) er ansvarligt for den overordnede samordning af det forberedende arbejde til Det Europæiske Råd.

B. FORBINDELSERNE UDADTIL⁴

Generalsekretærens/den højtstående repræsentants rolle

4. Med forbehold af kravet i EU-traktatens artikel 3 om, at Rådet og Kommissionen sikrer sammenhængen udadtil, og i overensstemmelse med deres respektive ansvar i medfør af traktaterne vil formandskabet, generalsekretæren/den højtstående repræsentant og kommissæren for eksterne forbindelser arbejde tæt sammen for at sikre overordnet kontinuitet og sammenhæng i EU's optræden udadtil.
5. Generalsekretæren/den højtstående repræsentant skal i overensstemmelse med traktaterne:
 - i) bistå formandskabet med at samordne Rådets arbejde med henblik på at sikre sammenhæng i de forskellige aspekter af EU's optræden udadtil;
 - ii) bidrage til at forberede politikafgørelser og formulere valgmuligheder for Rådet inden for udenrigs- og sikkerhedspolitikken, således at det konstant fokuserer på de væsentligste politiske spørgsmål, der kræver en konkret afgørelse eller politisk vejledning;
 - iii) bidrage til gennemførelse af udenrigs- og sikkerhedspolitiske afgørelser i tæt samordning med Kommissionen, medlemsstaterne og andre myndigheder, der har ansvar for den faktiske gennemførelse på stedet.
6. Generalsekretæren/den højtstående repræsentant kan modtage særlige mandater fra Rådet.

³ Undtagen under helt særlige omstændigheder som f.eks. Agenda 2000.

⁴ Anbefalingerne i denne sektion berører ikke udviklingen hvad angår de forberedende/implementerende organer i forbindelse med FUSP, der måtte blive resultatet af igangværende drøftelser i Rådet.

Regelmæssige møder/kontakter med tredjelande

7. I betragtning af den øgede administrative byrde med at tilrettelægge møder på ministerniveau med tredjelande, navnlig i medfør af samarbejds- og associeringsaftaler, vil der kunne opnås en mere effektiv tilrettelæggelse af sådanne møder, hvis
- i) der udarbejdes *systematiske planer* for ministermøder med tredjelande, der dækker det indværende og de to næste formandskaber, tilrettelagt rullende, således at man opnår en passende fordeling af den administrative byrde og sikrer en tilstrækkelig forberedelse;
 - ii) man søger at opnå samtykke fra tredjeparter til at der i allerede eksisterende og kommende samarbejds- og associeringsaftaler indsættes bestemmelser:
 - der, hvad angår *tidsplanen for møderne* ikke fastlægger bestemte intervaller, men giver mulighed for at indkalde til ministermøder, når der er reelt behov derfor, og når der er udarbejdet en passende dagsorden;
 - og hvori det, hvad angår *repræsentationsniveauet*, fastsættes, at Rådet som hovedregel på ministerniveau repræsenteres af formandskabet bistået af generalsekretæren/den højtstående repræsentant og det kommende formandskab. Andre medlemmer af Rådet kan eventuelt udpege repræsentanter på embedsmandsplan;
 - iii) man sikrer, at formandskabet og den højtstående repræsentant, hvad angår *politiske dialogmøder*, så effektivt som muligt udnytter begge de muligheder, som traktaten giver for at afholde sådanne møder (dvs. formandskabet bistået af generalsekretæren/den højtstående repræsentant eller den højtstående repræsentant på Rådets vegne efter anmodning fra formandskabet) med henblik på at rationalisere EU's politiske dialogmøder, idet Kommissionen tilknyttes fuldt ud.

Optimal udnyttelse af diplomatiske netværk

8. Generalsekretæren/den højtstående repræsentant opfordres til at udarbejde en rapport til Rådet, hvori man undersøger, på hvilke måder man kan udnytte de netværk, som medlemsstaternes ambassader og Kommissionens delegationer udgør over hele verden, med henblik på at styrke gennemførelsen af EU's indsats og bistå generalsekretæren i udførelsen af hans opgaver.

C. RÅDSSAMMENSÆTNINGER

9. For at forbedre sammenhængen og konsekvensen i Rådets arbejde skal antallet af rådssammensætninger nedsættes til højst 15. Rådet (almindelige anliggender) skal træffe de nødvendige foranstaltninger med henblik herpå snarest muligt ved at sammenlægge visse rådssammensætninger, ved at behandle visse emner i andre relevante rådssammensætninger og ved i størst mulig udstrækning at indkalde nært beslægtede rådssammensætninger umiddelbart efter hinanden ("back to back" ordninger).
10. Ved indkaldelsen af rådssamlinger skal man være særlig opmærksom på styringen og tilrettelæggelsen af dagsordenen for at give medlemsstaterne mulighed for at blive repræsenteret i hver rådssamling, sådan som de finder det hensigtsmæssigt på grundlag af deres egen interne organisation. Formandskabet bestræber sig på som hovedregel at sikre, at hver rådssammensætning kun har én formand.

11. Uden at dette anfægter artikel 1, stk. 1, i Rådets forretningsorden indkaldes der kun rådssammensætninger og rådssamlinger, når der er en reel dagsorden (f.eks. når der skal træffes politiske beslutninger eller udstikkes politiske retningslinjer), eller når det er nødvendigt pga. objektive frister. Hvis disse kriterier ikke er opfyldt, indkaldes den pågældende rådssammensætning eller rådssamling ikke.
- *12. Der må ikke indkaldes nye rådssammensætninger, medmindre Rådet (almindelige anliggender) beslutter det.
13. Fælles samlinger for forskellige rådssammensætninger indkaldes ikke længere, undtagen under helt særlige omstændigheder.
14. Hver medlemsstat vil løbende gennemgå sine interne koordineringsordninger for EU-sager, så at de er egnede til at sikre, at Rådet fungerer bedst muligt. På grundlag af et bidrag fra hver medlemsstat, der skal give en praktisk beskrivelse af de interne koordineringsprocedurer vedrørende EU-spørgsmål, skal der inden udgangen af december 2000 udarbejdes et sammendrag af koordineringsordningerne i de forskellige medlemsstater.

D. RÅDETS LOVGIVENDE ROLLE

Hensigtsmæssig brug af retsakter og bedre kvalitet for så vidt angår retsakternes affattelse

- *15. Delegationerne skal sikre, at forslag til tekstændringer affattes hensigtsmæssigt, også i forbindelse med en gruppes førstebehandling af en tekst.
- *16. Rådet skal afstå fra at vedtage resolutioner, erklæringer og andre atypiske retsakter, når det beskæftiger sig med lovgivningsspørgsmål.

Bedre kodifikationsprocedurer

17. For at fremskynde arbejdet med kodifikation af retsakterne og øge mængden af retsakter, der findes i en kodificeret og mere læsevenlig form,
- i) skal der i Rådet fastsættes en frist på 30 dage, der ikke kan overskrides, og hvor delegationer kan kommentere forslagene. Europa-Parlamentet bør kontaktes, så man kan blive enig om proceduremæssige frister for afgivelsen af udtalelser om forslag til kodifikation,
 - ii) vil Rådet forsøge hurtigst muligt at indgå en ny interinstitutionel aftale med Europa-Parlamentet og Kommissionen om brugen af en særlig hurtig samarbejdsmetode (dvs. i forbindelse med en ændring af en grundlæggende retsakt benyttes lejligheden til at kodificere hele retsakten), idet det dog skal sikres, at principperne for og ånden i kodifikationsteknikken (dvs. kodifikation af tekster, der offentliggøres uden substansændringer) respekteres.

Mere effektiv procedure for fælles beslutningstagning

18. Formandskabet skal som en integrerende del af sin planlægning tage behørigt hensyn til behovet for at opstille en tidsplan for forligsmøder og forberedende møder, idet fristerne for de fælles beslutningsprocedurer skal overholdes. Der skal tages kontakt med Europa-Parlamentet under første- og andenbehandlingen, så proceduren kan afsluttes med et tilfredsstillende resultat så hurtigt som muligt.
19. Formandskabet og generalsekretariatet opfordres til inden udgangen af 2000 at foreslå yderligere ændringer i Rådets arbejdsmetoder for så vidt angår retsakter, der er vedtaget efter den fælles beslutningsprocedure; dette skal ske på baggrund af de erfaringer, der er indhøstet i forbindelse med gennemførelsen af den fælles erklæring af 4. maj 1999.

E. UFORMELLE MINISTERMØDER

20. Formålet med uformelle ministermøder er at give mulighed for en så fri udveksling af synspunkter som muligt om generelle emner. De er ikke rådssamlinger og kan ikke erstatte Rådets normale aktiviteter. For sådanne møder gælder følgende regler:
 - i) Der kan højst holdes fem uformelle ministermøder i løbet af et formandskab
 - ii) Der udarbejdes ikke nogen officiel dagsorden
 - iii) Der må højst være to embedsmænd til stede pr. minister
 - iv) Drøftelserne må under ingen omstændigheder bevirke, at der udarbejdes rådsdokumenter, hverken før eller efter mødet
 - v) Møderne kan ikke udmøntes i formelle konklusioner eller afgørelser. Dette skal klart fremgå af eventuelle pressemeddelelser

F. COREPER

21. Da Coreper er ansvarlig for den endelige forberedelse og forelæggelse af alle dagsordenspunkter til Rådet⁵, er komitéen også ansvarlig for at samle alt det forberedende arbejde, der er foregået i forskellige instanser på forskellige niveauer *på tværs af både fagområder og søjler*. For at varetage denne opgave effektivt
 - i) skal formandskabet med bistand fra generalsekretariatet sikre en effektiv planlægning af alle sager *på tværs af fagområder og søjler*,
 - ii) skal alle evalueringer, vurderinger eller bidrag fra andre instanser være klar til det Coreper-møde, der forbereder den rådssamling, hvor der skal træffes endelig afgørelse⁶,
 - iii) skal der som hovedregel kun udarbejdes *ét* dokument fra formandskabet eller sekretariatet til Rådet, der omfatter alle bidrag og aspekter af sagen,
 - iv) kan Antici-Gruppen, Mertens-Gruppen eller Gruppen af Formandskabets Venner opfordres til at bistå Coreper med denne opgave.

⁵ Jf. artikel 207 i TEF og artikel 17, stk. 1, i forretningsordenen.

⁶ Den Politiske Komité kan ajourføre FUSP-spørgsmål, der er forberedt til Rådet, så der tages hensyn til den seneste politiske udvikling.

- *22. Corepers forberedende arbejde vedrørende et *lovgivningsmæssigt* punkt på Rådets dagsorden skal være afsluttet inden udgangen af den uge, der går forud for ugen før råds-samlingen. Hvis dette ikke sker, vil sådanne punkter som hovedregel automatisk blive fjernet fra Rådets dagsorden, medmindre hensynet til sagens hastende karakter tilsiger andet.
- *23. I forbindelse med sager, der med hensyn til substansen forberedes i andre fora, skal Coreper under alle omstændigheder kunne kontrollere, at følgende principper og regler er overholdt:
- i) legalitetsprincippet i forhold til EF-retten, herunder princippet om subsidiaritet, proportionalitet og begrundelse af retsakterne,
 - ii) EU-institutionernes beføjelser,
 - iii) budgetbestemmelser,
 - iv) regler om procedure, åbenhed og kvalitet af retsakternes affattelse,
 - v) forenelighed med andre EU-politikker og -foranstaltninger.
24. Formandskabet kan indkalde til *ad hoc*-møder i Coreper med kort varsel for at drøfte særlige hastespørgsmål.

G. RÅDETS FORMANDSKAB

- *25. Det kommende formandskab skal bistå formandskabet, idet formandskabet dog bevarer sine beføjelser og det fulde overordnede politiske ansvar for forvaltningen af Rådets sager i overensstemmelse med traktaterne og Rådets forretningsorden. Det kommende formandskab skal i overensstemmelse med formandskabets instrukser erstatte dette, hvis og når det måtte være nødvendigt, aflaste formandskabet med hensyn til nogle af de administrative byrder, når det er nødvendigt, og fremme kontinuiteten af arbejdet i Rådet. Formandskabet og det kommende formandskab skal træffe alle nødvendige foranstaltninger til at sikre en problemfri overgang fra et formandskab til et andet.

H. ÅBENHED

Aktindsigt

- *26. Procedurerne for aktindsigt i Rådets dokumenter bør strømlines og automatiseres så vidt muligt ved brug af moderne teknologi, herunder Internet, uden at dette berører de generelle principper for aktindsigt i dokumenter, der skal fastsættes i overensstemmelse med traktatens artikel 255.

Større åbenhed når Rådet optræder som lovgiver.

- *27. Både Rådet (generelle anliggender) og Rådet (økonomi og finans) skal holde en åben debat hvert halve år om formandskabets arbejdsprogram.
- *28. Der bør holdes mindst én åben rådsdebat om vigtige *lovgivningsforslag*. Coreper skal træffe afgørelse om åbne debatter med kvalificeret flertal.
29. For at sikre, at de åbne debatter bliver mere interessante, tilrettelægges drøftelserne således:

- i) delegationerne opfordres i god tid inden rådssamlingen til at meddele formandskabet og sekretariatet deres holdning til det forslag eller emne, der skal drøftes offentligt,
- ii) formandskabet udarbejder på grundlag af disse skriftlige erklæringer en ensides note med et kort spørgeskema,
- iii) denne note uddeles til delegationerne inden mødets start og vil blive brugt som udgangspunkt for debatten.

I. INFORMATIONSPOLITIK

30. Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen tilskyndes til at tage de nødvendige skridt til så vidt muligt at forene deres bestræbelser på at formidle samordnet bred information om Unionen, ved navnlig at gøre bedst mulig brug af de forhåndenværende ressourcer; det kunne i den forbindelse være nyttigt at undersøge, om det er muligt at oprette et fælles informationscenter for Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen i Bruxelles, som skal modtage institutionernes besøgende og koordinere publikationer om EU-spørgsmål til offentligheden.
31. Kommissionen opfordres til at foretage en generel undersøgelse af Unionens informationspolitik, herunder hvordan koordineringen med informationskontorerne i medlemsstaterne og forbindelserne til de nationale informationskontorer kan forbedres.

J. TILRETTELÆGGELSE OG AFVIKLING AF MØDER OG SAMLINGER

Planlægning af Rådets arbejde

32. Hvert formandskab skal i samarbejde med Kommissionen, generalsekretariatet og det næste formandskab planlægge alt lovgivningsarbejde såvel som alle andre aspekter af Rådets arbejde, der ikke er en direkte følge af den seneste politiske udvikling.
- *33. Syv måneder inden et nyt formandskab begynder, skal den kommende formand for Rådet give oplysning om de påtænkte datoer for alle rådssamlinger, hvor der klart skal foretages lovgivningsarbejde eller er behov for at træffe konkrete politiske afgørelser. Der kan føjes yderligere rådssamlinger til formandskabets endelige program, men de skal være nødvendige for den normale afvikling af arbejdet. En planlagt samling, der ikke længere skønnes begrundet, aflyses.
- *34. Formandskabets program i form af vejledende foreløbige dagsordener for Rådets samlinger med angivelse af konkrete afgørelser og lovgivningsarbejde skal være endeligt fastlagt senest en uge før formandskabets begyndelse.

Grupper

35. Når det skønnes nødvendigt, kan formandskabet anmode delegationerne om at forelægge foreløbige bemærkninger og holdninger skriftligt inden en nærmere fastsat frist, og inden gruppen begynder drøftelsen af et nyt forslag. Der udarbejdes på grundlag af de skriftlige bidrag et arbejdsblad, som på en overskuelig måde gør rede for hovedproblemerne og tjener som vejledning for tilrettelæggelsen af den indledende debat i gruppen.
36. Generalsekretariatet ajourfører regelmæssigt en liste over alle Rådets forberedende organer⁷ som følge af Coreper's og Rådets beslutninger om oprettelse af sådanne organer.
37. Rådet og Coreper afholder sig fra at nedsætte nye grupper på højt plan.
- *38. Alle grupper, der forbereder en *retsakt* til forelæggelse for Coreper, skal afslutte arbejdet hermed mindst 5 arbejdsdage inden det pågældende møde i Coreper. Hvis det ikke er tilfældet, vil punktet som hovedregel automatisk blive udsat til det følgende møde i Coreper, medmindre hensynet til sagens hastende karakter tilsiger andet.

Dagsordener og dokumenter

39. Formandskabet og sekretariatet skal sørge for, at punkter kun foreslås optaget på de foreløbige dagsordener for Rådet, når afgørelser eller politiske retningslinjer er nødvendige, jf. dog artikel 2 i Rådets forretningsorden.
40. Rådets drøftelser skal foregå på grundlag af klare retningslinjer, optioner eller løsningsforslag, som Coreper har udarbejdet vedrørende de nøglespørgsmål, der er til behandling.

Afvikling af møder og samlinger

41. Rådets og Corepers drøftelser skal koncentreres om stillingtagen til optioner eller løsningsforslag, der er forelagt i dokumenter fra formandskabet eller sekretariatet. Der redegøres for velkendte argumenter eller holdninger i skriftlige erklæringer.
42. Rundbordsdiskussioner, hvor alle får ordet, bør principielt udgås, men kan undtagelsesvis finde sted i forbindelse med særlige spørgsmål, dog med en begrænset taletid, der fastsættes af formandskabet.
43. Når der er god mulighed for, at der kan foreslås et kompromis til forelæggelse samme dag, skal formandskabet indkalde en gruppe uden for de egentlige møder i Coreper eller Rådet. Hvis der indgås et kompromis under drøftelserne i Rådet eller Coreper, skal den løsning, der opnås enighed om, udformes sideløbende med mødet.
- *44. Der kan kun træffes afgørelser på formelle samlinger i Rådet. Generalsekretariatet skal undersøge, om der er beslutningsdygtighed til at træffe afgørelse. Formandskabet foranstalter møder med et begrænset eller meget begrænset antal deltagere under de formelle samlinger (herunder ministerkonklaver) for at drøfte politisk følsomme eller hemmelige spørgsmål, i stedet for at tage sådanne spørgsmål op under frokosten.

⁷ Se dok. 13406/99.

*45. Formandskabet kan bl.a.

- i) på forhånd fastsætte den tid, der skal afsættes til punkter på dagsordenen for Coreper og Rådet, når der ikke er et reelt behov for at nå frem til en afgørelse;
- ii) tilrettelægge den tid, der er afsat til drøftelse af et bestemt punkt;
- iii) fastsætte, hvor mange personer pr. delegation der kan være til stede i mødelokalet (dvs. om der skal holdes møder med begrænset eller meget begrænset deltagerkreds);
- iv) anvende procedureindlæg hver gang det er nødvendigt, for at sikre at de fastsatte betingelser for et mødes forløb opfyldes.

K. GENERALSEKRETARIATET OG DEN PRAKTISKE RAMME

Generalsekretariatets rolle

46. Generalsekretariatets støttende rolle som rådgiver for Rådet og formandskabet skal styrkes ved, at det til stadighed skal være nært inddraget i planlægningen, samordningen og sikringen af sammenhængen i Rådets arbejde. Det opfordres især til at spille en mere aktiv rolle under formandskabets ansvar og ledelse ved at bistå det med dets "mellem-komstfunktion" og at søge efter kompromisløsninger.
47. Dokumenter, som er udsendt af Generalsekretariatet for Rådet, og som anvendes som grundlag for forhandlinger i Rådet og dets forberedende organer, skal være kortfattede og klart fremlægge de spørgsmål, der skal træffes afgørelse om, herunder eventuelt valg- eller kompromismuligheder. Der skal undgås lange mødereferater, der beskriver delegationernes holdninger.
- *48. Generalsekretæren/den højtstående repræsentant skal have det fulde ansvar for forvaltningen af Rådets budget.

Generalsekretariatets organisation

49. Generalsekretæren/den højtstående repræsentant opfordres til at tage skridt til hurtigt at tilpasse generalsekretariatet til Rådets skiftende krav, især ved:
 - i) at tilpasse dets strukturer til Rådets operationelle behov, især ved at omorganisere arbejdet i større administrative enheder;
 - ii) at styrke det interne tilsyn for at sikre den bedst mulige overensstemmelse mellem Rådets behov og de menneskelige og materielle ressourcer, der er til rådighed i generalsekretariatet;
 - iii) at indføre en smidig og dynamisk personalepolitik med henblik på større motivation hos personalet. Dette vil indebære, at der skal sikres tilstrækkelig personaleuddannelse, således at sekretariatet rent faktisk kan spille en større støttende rolle. Muligheden for korte udvekslinger med nationale administrationer bør betragtes som en del af denne uddannelse.
50. Generalsekretæren/den højtstående repræsentant opfordres indtrængende til at tage Rådets og Generalsekretariatets arbejdsmetoder op til overvejelse for at forbedre effektiviteten ved at gøre størst mulig brug af moderne teknologi, herunder bedre brug af databehandling og elektroniske hjælpemidler, tilpasse procedurer og dokumentproduktion og -fremsendelse og målrette personaleuddannelsen efter moderniseringsbehovene.

De materielle aspekter af Rådets arbejde

51. Generalsekretæren/den højtstående repræsentant opfordres til at foretage en detaljeret undersøgelse af *de tekniske og metodemæssige* midler, der er til rådighed for at øge den oversættelses- og tolkekapacitet, der er til rådighed for Rådet.
52. På baggrund af ovennævnte undersøgelse bør der foretages en undersøgelse af, hvordan man på forberedelsesniveauet kan sikre den nødvendige effektivitet i Rådet, idet bestemmelserne om principperne om lighed og ikke-forskelsbehandling mellem Unionens officielle sprog overholdes⁸.

Lokalebehov og mødelokalernes udformning

53. Med underretningspligt til Rådet har generalsekretæren/den højtstående repræsentant det fulde ansvar for at vurdere Rådets lokalebehov efter en betydelig udvidelse, og hvordan disse behov kan opfyldes, således at der på et tidspunkt kan forelægges detaljerede forslag for Rådet på baggrund af denne vurdering.
54. Hvis der efter udvidelsen skal kunne føres effektive drøftelser og forhandlinger vil det være absolut nødvendigt at begrænse antallet af personer i mødelokalerne og ved hovedbordet. På møder i Det Europæiske Råd skal hver delegation ikke have mere end to pladser ved bordet. På møder i Rådets forberedende organer (udvalg og grupper) skal hver delegation have én plads ved bordet, medmindre der træffes anden bestemmelse. Generalsekretæren/den højtstående repræsentant anmodes om at undersøge, hvordan mødelokalerne til Rådets samlinger bør være udformet, og fremsætte relevante forslag. Ved undersøgelsen tages der hensyn til de forskellige behov, der gælder for arbejdet i Rådets forskellige sammensætninger.

L. NYVURDERING

55. Generalsekretæren/den højtstående repræsentant skal evaluere gennemførelsen af disse anbefalinger og eventuelt fremsætte yderligere praktiske forslag til forbedring af Rådets arbejdsmetoder inden juli 2001.

⁸ Som fastsat i forordning nr.1 om den ordning, der skal gælde for Det Europæiske Fællesskab på det sproglige område (EFT af 6.10.58), og i Rådets forretningsorden.

FORMANDSKABETS RAPPORTER TIL DET EUROPÆISKE RÅD I HELSINGFORS OM STYRKELSEN AF DEN FÆLLES EUROPÆISKE SIKKERHEDS- OG FORSVARSPOLITIK OG OM DEN EUROPÆISKE UNIONS IKKE-MILITÆRE KRISESTYRING

Formandskabet har prioriteret det højt at efterkomme mandatet fra Det Europæiske Råd i Köln til at styrke den fælles europæiske sikkerheds- og forsvarspolitik og har med henblik herpå videreført arbejdet med militære og ikke-militære aspekter af krisestyring. Arbejdet har bygget på bestemmelserne i traktaten om Den Europæiske Union samt de vejledende principper, der blev fastlagt i Köln, og som medlemsstaterne har bekræftet.

Der er udarbejdet *to særskilte situationsrapporter* til Det Europæiske Råd, der skal supplere hinanden. Rapporterne indeholder forslag til konkrete foranstaltninger og retningslinjer for det videre arbejde med henblik på at træffe de nødvendige beslutninger inden udgangen af år 2000 for at nå de mål, der blev fastsat i Köln. Under det portugisiske formandskab vil det blive overvejet, om traktatændringer er nødvendige.

For at opfylde deres forpligtelser i forbindelse med alle de konfliktforebyggelses- og krisestyringsopgaver, der er fastlagt i traktaten om Den Europæiske Union, Petersberg-opgaverne, har medlemsstaterne besluttet at udvikle en mere effektiv militær kapacitet og indføre nye politiske og militære strukturer for disse opgaver. I denne forbindelse er det målet, at EU skal have mandat til selv at træffe beslutninger, og, såfremt NATO som helhed ikke er involveret, at igangsætte og derefter gennemføre EU-ledede militæroperationer som reaktion på internationale kriser.

Også for bedre at kunne opfylde disse forpligtelser vil EU forbedre de ressourcer til civil krisestyring, som EU og medlemsstaterne allerede har stor erfaring med, og udnytte dem mere effektivt. Der vil især blive lagt vægt på muligheden for hurtig reaktion.

Alle disse foranstaltninger træffes for at støtte den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik, og de skal styrke og udvide EU's samlede rolle udadtil. Med styrkede og samordnede militære og civile krisereaktionsinstrumenter vil EU være i stand til at anvende alle instrumenter fra diplomatisk virksomhed, humanitær bistand og økonomiske foranstaltninger til udførelse af civile politiopgaver og militære krisestyringsoperationer.

NATO er stadig fundamentet for det kollektive forsvar af sine medlemmer og vil fortsat spille en vigtig rolle i krisestyring.

Udviklingen af den fælles europæiske sikkerheds- og forsvarspolitik sker med forbehold af forpligtelserne i henhold til Washington-traktatens artikel 5 og Bruxelles-traktatens artikel V, der opretholdes for de medlemsstater, der er part i disse traktater. Udviklingen af den fælles europæiske sikkerheds- og forsvarspolitik kommer heller ikke til at berøre den særlige karakter af visse medlemsstaters sikkerheds- og forsvarspolitik.

Der vil blive taget yderligere skridt til at sikre fuldstændig gensidig konsultation, fuldstændigt samarbejde og fuld åbenhed mellem EU og NATO.

EU vil bidrage til international fred og sikkerhed i overensstemmelse med principperne i FN-pagten. EU erkender, at FN's Sikkerhedsråd har hovedansvaret for at opretholde international fred og sikkerhed. Efter principperne og målene i OSCE's charter for europæisk sikkerhed vil EU på en gensidigt styrkende måde samarbejde med FN, OSCE, Europarådet og andre internationale organisationer om fremme af stabilitet, hurtig varsling, konfliktforebyggelse, krisestyring og post-konfliktgenopbygning.

o

o o

FORMANDSKABETS SITUATIONSRAPPORT TIL DET EUROPÆISKE RÅD I HELSINGFORS OM STYRKELSEN AF DEN FÆLLES EUROPÆISKE SIKKERHEDS- OG FORSVARSPOLITIK

Indledning

På baggrund af de vejledende principper, der blev fastlagt i Köln, bør Den Europæiske Union kunne opfylde sine forpligtelser i forbindelse med alle de konfliktforebyggelses- og krisestyringsopgaver, der er fastlagt i EU-traktaten, Petersberg-opgaverne.

Den Europæiske Union bør være i stand til selvstændigt at træffe beslutninger, og, såfremt NATO som helhed ikke er involveret, at igangsætte og derefter gennemføre EU-ledede militæroperationer som reaktion på internationale kriser til støtte for den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik (FUSP). EU's aktion gennemføres i overensstemmelse med principperne i FN-pagten og principperne og målene i OSCE's charter for europæisk sikkerhed. EU erkender, at FN's Sikkerhedsråd har hovedansvaret for at opretholde international fred og sikkerhed.

Med henblik herpå er der enighed om følgende:

Der vil blive vedtaget et fælles europæisk overordnet mål for en militær kapacitet, der hurtigt kan sættes ind, og der vil hurtigt blive udviklet kollektive kapacitetsmål inden for kommando og indsatsledelse, efterretning og strategisk transport, som skal tilvejebringes ved frivillige samordnede nationale og multinationale bestræbelser, med henblik på at kunne udføre alle Petersberg-opgaverne.

Der vil blive oprettet nye politiske og militære instanser under Rådet, således at EU kan træffe beslutninger om EU-ledede Petersberg-operationer og under Rådets ansvar sikre den fornødne politiske kontrol og strategiske ledelse af sådanne operationer.

Der vil blive fastlagt principper for samarbejde med europæiske NATO-lande, der ikke er medlem af EU, og andre europæiske partnere i EU-ledet militær krisestyring, uden at dette anfægter EU's selvstændige beslutningstagning.

Beslutningen om at gennemføre Petersberg-opgaverne vil kræve, at medlemsstaterne forbedrer deres nationale og multinationale militære kapacitet, hvilket også vil øge NATO's kapacitet, når det er relevant, og gøre partnerskab for fred (PFP) mere effektivt som middel til at fremme europæisk sikkerhed.

Ved fremlæggelsen af denne rapport har formandskabet noteret sig, at Danmark har erindret om protokol nr. 5 til Amsterdam-traktaten om Danmarks stilling.

Militær kapacitet i forbindelse med Petersberg-opgaverne

Medlemsstaterne minder om de tilsagn, som de gav i Köln, og om, at de er besluttet på at give EU en passende kapacitet til at gennemføre alle Petersberg-opgaverne til støtte for FUSP, uden unødigt overlapning. Denne kapacitet vil betyde, at de kan gennemføre effektive EU-ledede operationer, og at de, der deltager i NATO og NATO-ledede operationer, kan spille deres rolle fuldt ud. Der vil blive udviklet en mere effektiv europæisk militær kapacitet på grundlag af den eksisterende nationale, binationale og multinationale kapacitet, som samles i EU-ledede krisestyringsoperationer, der udføres med eller uden brug af NATO's aktiver og kapacitet. Der vil blive lagt særlig vægt på den kapacitet, der skal til for at sikre en effektiv krisestyringsindsats, dvs. deployeringsevne, vedholdenhed, interoperabilitet, fleksibilitet, mobilitet, overlevelsessevne samt kommando og operationsledelse under hensyntagen til resultaterne af WEU-gennemgangen af aktiver og kapacitet og betydningen heraf for EU-ledede operationer.

For at udvikle den europæiske kapacitet har medlemsstaterne sat sig som overordnet mål, at de inden år 2003 ved frivilligt samarbejde hurtigt skal kunne udsende og opretholde styrker, der er i stand til at gennemføre alle Petersberg-opgaverne som fastsat i Amsterdam-traktaten, også de mest krævende, i operationer op til armékorpsniveau (op til 15 brigader eller 50 000-60 000 mand). Disse styrker skal være militært selvberende med den nødvendige kommando, operationsledelse og efterretningskapacitet, logistik, andre kampstøttetjenester og desuden, når det er relevant, luft- og flådeelementer. Medlemsstaterne skal kunne indsætte fuldstændige styrker på dette niveau inden for 60 dage og herunder hurtigt kunne sende mindre beredskabsenheder, som er til rådighed og kan indsættes med meget kort varsel. De skal kunne opretholde disse styrker i mindst et år. Dette vil kræve en ekstra pulje af enheder (og støtteelementer), der kan være klar med lidt længere varsel til afløsning af de første styrker.

Medlemsstaterne har også besluttet hurtigt at udforme kollektive kapacitetsmål inden for kommando og operationsledelse, efterretning og strategisk transport, som er områder, der også er indkredset i WEU-gennemgangen. De udtrykker i denne forbindelse tilfredshed med de beslutninger, som visse medlemsstater allerede har bebudet, og som går i retning af

- at udvikle og samordne militære midler til overvågning og hurtig varsling;
- at åbne bestående fælles nationale hovedkvarterer for officerer fra andre medlemsstater;
- at udbygge bestående europæiske multinationale styrkers kapacitet til hurtig reaktion;
- at forberede oprettelsen af en europæisk flytransportkommando;
- at øge antallet af tropper, der kan indsættes med kort varsel;
- at udbygge den strategiske flådetransportkapacitet.

Rådet (almindelige anliggender) vil med deltagelse af forsvarsministrene udarbejde de overordnede mål og kapacitetsmålene. Det vil udvikle en konsultationsmetode, hvorefter disse mål kan nås og opretholdes, og hvorigennem de enkelte medlemsstater kan fastlægge deres nationale bidrag på baggrund af deres politiske vilje og engagement over for disse mål, idet der regelmæssigt gøres status over de fremskridt, der gøres.

Desuden er det meningen, at medlemsstaterne skal anvende de nuværende procedurer for forsvarsplanlægning, herunder eventuelt dem, der findes i NATO, og processen vedrørende planlægning og gennemgang (PARP) under partnerskab for fred (PFP). Disse mål, og dem, der kommer ud af NATO's initiativ vedrørende forsvarskapacitet (DCI) for de berørte lande, vil gensidigt styrke hinanden.

De europæiske NATO-lande, der ikke er medlem af EU, og andre lande, der ønsker at tiltræde Den Europæiske Union, vil blive opfordret til at bidrage til denne forbedring af den europæiske militære kapacitet. Dette vil gøre EU-ledede militæroperationer mere effektive og vil for de berørte lande bidrage direkte til en effektiv og vital europæisk søjle i NATO.

Medlemsstaterne udtrykker tilfredshed med den seneste tids udvikling hen imod en omstrukturering af den europæiske forsvarsindustri, der er et vigtigt skridt i den rigtige retning. Dette bidrager til at styrke Europas industrielle og teknologiske forsvarsgrundlag. Denne udvikling kræver en øget indsats for yderligere fremskridt med hensyn til harmonisering af militære behov samt planlægning og indkøb af våben i overensstemmelse med medlemsstaternes ønsker.

Beslutningstagning

Rådet fastlægger en politik, der er relevant for EU's deltagelse i alle faser og aspekter af krisestyring, herunder beslutninger om at udføre Petersberg-opgaverne i henhold til EU-traktatens artikel 23. Beslutninger træffes inden for den fælles institutionelle ramme under overholdelse af De Europæiske Fællesskabers beføjelser og på en sådan måde, at der sikres sammenhæng mellem søjlerne i overensstemmelse med EU-traktatens artikel 3.

Alle medlemsstaterne har ret til at deltage fuldt ud og på lige fod i alle beslutninger og drøftelser i Rådet og Rådets instanser vedrørende EU-ledede operationer. Medlemsstaterne kan suverænt beslutte, hvilke nationale ressourcer de vil stille til rådighed for sådanne operationer. Medlemsstaterne deltager i ad hoc-udvalget af bidragsydere efter de regler, der er fastsat i punkt 24.

Forsvarsministrene inddrages i den fælles europæiske sikkerheds- og forsvarspolitik (FESFP); når Rådet (almindelige anliggender) drøfter spørgsmål vedrørende FESFP, deltager forsvarsministrene, når det er relevant, for at vejlede om forsvarsspørgsmål.

Der vil blive oprettet følgende nye stående politiske og militære organer under Rådet:

- a) - En stående Politisk og Sikkerhedspolitisk Komité (PSC) i Bruxelles, der sammensættes af nationale repræsentanter på højt embedsmandsplan/ambassadørplan. PSC skal behandle alle aspekter af FUSP, herunder den fælles europæiske sikkerheds- og forsvarspolitik, i henhold til EU-traktatens bestemmelser og med forbehold af Fællesskabets kompetence. I forbindelse med en militær krisestyringsoperation vil PSC under Rådets myndighed varetage den politiske ledelse og den strategiske styring af operationen. Med henblik herpå vil der blive vedtaget passende procedurer, der muliggør en hurtig og effektiv beslutningstagning. PSC vil også sende retningslinjer til Militærkomitéen.

- b) - Militærkomitéen sammensættes af forsvarscheferne repræsenteret af deres militære delegerede. Komitéen mødes på forsvarschefplan, hvis og når det er nødvendigt. Komitéen yder militær rådgivning, udarbejder anbefalinger til Den Politiske og Sikkerhedspolitiske Komité og giver militærstaben militære retningslinjer. Formanden for Militærkomitéen overværer Rådets samlinger, når der træffes beslutninger med forsvarsmæssige konsekvenser.
- c) - Militærstaben i Rådets regi yder militær ekspertise og støtte til den fælles europæiske sikkerheds- og forsvarspolitik, herunder gennemførelse af EU-ledede militære krisestyringsoperationer. Militærstaben foretager hurtig varslings- og situationsvurdering og strategisk planlægning i forbindelse med Petersberg-opgaverne, herunder identifikation af europæiske nationale og multinationale styrker.

Som en foreløbig foranstaltning vil følgende organer blive nedsat inden for Rådet fra 1. marts 2000.

- a) Under fuld overholdelse af traktatbestemmelserne vil Rådet nedsætte en stående politisk og sikkerhedspolitisk interimskomité på højt embedsmandsplan/ambassadørplan, som under Den Politiske Komités vejledning skal sørge for opfølgningen af Det Europæiske Råd i Helsingfors ved at udarbejde anbefalinger til, hvordan den fælles europæiske sikkerheds- og forsvarspolitik skal fungere i fremtiden, og som skal tage sig af de løbende FUSP-spørgsmål i nær kontakt med generalsekretæren/den højtstående repræsentant.
- b) Der oprettes et foreløbigt organ bestående af militære repræsentanter for medlemsstaternes forsvarschefer, der på anmodning yder militær rådgivning til den foreløbige politiske og sikkerhedspolitiske interimskomité.
- c) Rådssekretariatet vil blive forstærket med militære eksperter, der stilles til rådighed af medlemsstaterne for at bistå med arbejdet i forbindelse med den fælles europæiske sikkerheds- og forsvarspolitik, og som vil udgøre kernen i den fremtidige militærstab.

Generalsekretæren/den højtstående repræsentant bistår Rådet og yder i den forbindelse et vigtigt bidrag til at gøre den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik effektiv og sammenhængende samt til at udvikle den fælles sikkerheds- og forsvarspolitik. I overensstemmelse med EU-traktaten bidrager generalsekretæren/den højtstående repræsentant til udformningen, forberedelsen og implementeringen af politikafgørelser.

I interimperioden bør generalsekretæren/den højtstående repræsentant, WEU's generalsekretær, gøre fuld brug af WEU's aktiver til at rådgive Rådet i henhold til EU-traktatens artikel 17.

Konsultation og samarbejde med lande, som ikke er medlem af EU, samt med NATO

EU sikrer den nødvendige dialog og konsultation og det nødvendige samarbejde med NATO og de NATO-medlemmer, der ikke er medlem af EU, andre ansøgerlande samt andre eventuelle fremtidige partnere i EU-ledet krisestyring under fuld overholdelse af EU's selvstændige beslutningstagning og den fælles institutionelle ramme.

Der vil blive udarbejdet relevante strukturer for dialog og information om spørgsmål vedrørende sikkerhed og forsvar samt krisestyring med europæiske medlemmer af NATO, som ikke er medlem af EU, og ansøgerlande. I krisesituationer vil disse strukturer blive konsulteret, indtil Rådet træffer beslutning.

Hvis Rådet træffer beslutning om at indlede en operation, deltager de europæiske medlemmer af NATO, som ikke er medlem af EU, hvis de ønsker det, såfremt det drejer sig om en operation, der kræver inddragelse af NATO's aktiver og kapacitet. Rådet kan opfordre dem til at deltage i operationer, hvor EU ikke gør brug af NATO's aktiver.

Rådet kan også opfordre andre ansøgerlande til at deltage i EU-ledede operationer, når Rådet har besluttet at indlede sådanne operationer.

Rusland, Ukraine og andre europæiske stater, der har indledt en politisk dialog med EU, samt andre interesserede stater kan opfordres til at deltage i EU-ledede operationer.

Alle de stater, der har bekræftet deres deltagelse i EU-ledede operationer ved at deployere betydelige militære styrker, vil få samme rettigheder og forpligtelser med hensyn til den daglige ledelse af en sådan operation som deltagende EU-medlemsstat.

I tilfælde af en EU-ledet operation nedsættes der et ad hoc-udvalg af bidragsydere, som skal stå for den daglige gennemførelse af operationen. Alle EU-medlemsstater kan deltage i ad hoc-udvalget, uanset om de deltager i operationen, men kun bidragsydende stater deltager i den daglige gennemførelse af operationen.

Beslutning om at afslutte en operation træffes af Rådet efter konsultation mellem de deltagende stater i udvalget af bidragsydere.

Der vil blive udarbejdet retningslinjer for fuldstændig konsultation, fuldstændigt samarbejde og fuld åbenhed mellem EU og NATO. I begyndelsen vil forbindelserne blive udviklet på uformelt grundlag via personlige kontakter mellem generalsekretæren/den højtstående repræsentant for FUSP og NATO's generalsekretær.

Opfølgning under det portugisiske formandskab

Det portugisiske formandskab opfordres til sammen med generalsekretæren/den højtstående repræsentant at videreføre arbejdet i Rådet (almindelige anliggender) med at styrke den fælles europæiske sikkerheds- og forsvarspolitik. Endvidere opfordres det portugisiske formandskab til, på Det Europæiske Råds møde i Feira, at aflægge rapport om de hidtidige fremskridt, herunder:

- a) henstillinger med henblik på den institutionelle udvikling af de nye permanente politiske og militære organer i forbindelse med den fælles europæiske sikkerheds- og forsvarspolitik i EU, under hensyn til dokumentet om militære organer i Den Europæiske Union og planlægning og gennemførelse af EU-ledede operationer samt andre bidrag;
- b) forslag om passende ordninger, som Rådet skal indgå om retningslinjer for konsultation og/eller deltagelse, for at give de pågældende tredjelande mulighed for at bidrage til EU's militære krisestyring;

- c) forslag om principper for konsultationer med NATO om militære spørgsmål og henstillinger med henblik på at udvikle de nærmere retningslinjer for forbindelserne mellem EU og NATO, således at der kan iværksættes et samarbejde om en passende militær reaktion på en krisesituation, som fastsat i Washington og Köln;
- d) angivelse af, om en traktatændring anses for nødvendig.

Formandskabets rapport om Den Europæiske Unions ikke-militære krisestyring

Det Europæiske Råd i Köln gav formandskabet mandat til at fortsætte arbejdet med alle sikkerhedsaspekter, herunder styrkelse og forbedring af samordningen af EU's og medlemsstaternes ikke-militære krisereaktionsinstrumenter. Udviklingen i bl.a. Kosovo har understreget betydningen af denne opgave. Med henblik herpå har Rådets organer haft en indgående drøftelse.

Arbejdet med at opstille en oversigt over alle medlemsstaternes og EU's disponible ressourcer er blevet iværksat og har resulteret i fortegnelser over de redskaber, der er til rådighed for EU og medlemsstaterne; disse fortegnelser findes i dok. 11044/1/99 REV 1 for EU's vedkommende og i dok. 12323/99 for medlemsstaternes vedkommende.

Det fremgår klart af de udarbejdede fortegnelser, at medlemsstaterne, EU eller begge har opbygget stor erfaring eller har store ressourcer på en række områder, bl.a. civilt politi, humanitær bistand, administrativ og retlig genopbygning, eftersøgnings- og redningsopgaver, overvågning af valg og menneskerettigheder osv. Fortegnelsen bør videreføres. Det vil være nødvendigt med en regelmæssig ajourføring, så lakuner og stærke sider bedre kan påpeges.

For at kunne reagere hurtigere og mere effektivt på begyndende krisesituationer må EU styrke sine ressourcers og redskabers reaktionsevne og effektivitet samt deres synergi.

Det er derfor hensigtsmæssigt, at der udarbejdes en handlingsplan, som viser, hvilken vej EU skal gå, og hvilke skridt EU skal tage for at udvikle en hurtig reaktionskapacitet inden for krisestyring med brug af ikke-militære instrumenter.

HANDLINGSPLAN

A. EU bør sigte mod:

- at styrke synergien mellem nationale, kollektive og ikke-statslige ressourcer og disses reaktionsevne for at undgå overlapning og forbedre indsatsen, idet hver enkelt bidragsyder fortsat skal have mulighed for at beslutte at indsætte sine aktiver og sin kapacitet i forbindelse med en bestemt krise eller via en bestemt kanal;
- at fremme og lette EU's bidrag til og aktiviteter i andre organisationer, f.eks. FN og OSCE, hvis en af disse er den førende organisation i en bestemt krise, samt selvstændige EU-aktioner;
- at sikre sammenhæng på tværs af søjlerne.

B. Med henblik herpå:

bør medlemsstaterne og EU udvikle en hurtig reaktionskapacitet ved at definere en ramme og retningslinjer samt ved på forhånd at fastlægge, hvilke personalemæssige, materielle og finansielle ressourcer der kan sættes ind efter anmodning fra en førende organisation som FN eller OSCE eller i forbindelse med selvstændige EU-aktioner, når dette er relevant;

bør der udarbejdes en fortegnelse over nationale og kollektive ressourcer, så man har et overblik over de ressourcer, der kan stilles til rådighed inden for en sådan hurtig reaktionsramme. I forbindelse med denne proces vil medlemsstaterne og EU-institutionerne, såfremt de måtte ønske det, kunne fremhæve sektorer, hvor de mener, de har særlig ekspertise;

bør der oprettes en database med henblik på at lagre og udveksle oplysninger om de aktiver, den kapacitet og den ekspertise, der på forhånd er fastlagt på alle områder af relevans for ikke-militær krisestyring. Disponibiliteten og kvaliteten af disse aktiver skal defineres præcist;

bør der gennemføres en undersøgelse, hvori der tages hensyn til de indhøstede erfaringer, således at der kan defineres konkrete mål for EU-medlemsstaternes kollektive ikke-militære reaktion på internationale kriser (f.eks. muligheden for med kort varsel at indsætte og for en bestemt periode opretholde et bestemt antal civile politifolk som et bidrag til civile politiopgaver, at indsætte en kombineret eftersøgnings- og redningskapacitet på op til 200 personer i løbet af 24 timer). Dette arbejde skal fortsættes af det portugisiske formandskab sammen med generalsekretæren/den højtstående repræsentant;

bør fortegnelsen, databaseprojektet og undersøgelsen medvirke til at indkredse relativt stærke og svage områder, ligesom de vil kunne forbedre uddannelsesniveauet samt bevirke, at medlemsstaterne i højere grad udveksler erfaringer og oplysninger om bedste praksis samt fremmer bilaterale eller multilaterale projekter (f.eks. "parring" af en medlemsstats helikoptertransport med et speciallægehold fra en anden medlemsstat);

bør der i rådssekretariatet oprettes en samordningsmekanisme, som fungerer fuldt interaktivt med Kommissionens tjenestegrene. Den skal køre databaseprojektet og de forskellige kapacitetsinitiativer. Den vil i særlige krisesituationer, afhængigt af EU's rolle i disse, kunne oprette et ad hoc-center, der koordinerer EU-medlemsstaternes bidrag med henblik på den størst mulige effektivitet. Strukturen bør være let, effektiv og ubureaukratisk og muliggøre snæver interaktion med Kommissionen (navnlig ECHO);

skal der i forbindelse med oprettelsen af en hurtig reaktionskapacitet hurtigst muligt gøres overvejelser om udvikling af civil politikapacitet;

bør der oprettes hurtige finansieringsmekanismer som f.eks. Kommissionens oprettelse af en hurtig reaktionsfond med henblik på at fremskynde tilvejebringelsen af finansiell støtte til EU-aktiviteter, bidrage til andre internationale organisationers operationer og støtte ikke-statslige organisationers aktiviteter, når det er relevant.

BESLUTNINGSTAGNING OG IMPLEMENTERING

EU bør udvikle en samlet strategi med henblik på at tilvejebringe nationale og kollektive ikke-militære instrumenter inden for de tidsfrister, som situationen på stedet kræver.

Med henblik på koordinering af civile krisestyringsredskaber vil der blive indført en koordineringsmekanisme for civil krisestyring. Denne mekanisme, der skal gælde på tværs af søjlerne, skal omfatte ekspertrådgivning til støtte for krisestyringen. Beslutningstagning og implementering af ikke-militære krisestyringsredskaber under første søjle vil fortsat henhøre under EF-traktatens institutioner og procedurer.

Arbejdet med at udvikle koordineringsmekanismen for den civile krisestyring vil midlertidigt kunne trække på eksperter fra medlemsstaterne.

Hvis det er relevant, vil EU afstikke generelle retningslinjer for at sikre sammenhæng på tværs af søjlerne og stille de nødvendige midler til rådighed. Der kan i den forbindelse udarbejdes ordninger for hurtige finansieringsmekanismer, så der kan reageres hurtigt i krisesituationer.

DET EUROPÆISKE RÅDS FÆLLES STRATEGI 1999/ /FUSP af over for Ukraine

DET EUROPÆISKE RÅD HAR –

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Union, særlig artikel 13, stk. 2, og
ud fra følgende betragtning:

Partnerskabs- og samarbejdsaftalen mellem De Europæiske Fællesskaber, deres medlemsstater
og Ukraine trådte i kraft den 1. marts 1998 –

VEDTAGET FØLGENDE FÆLLES STRATEGI:

DEL I EU's VISIONER MED HENSYN TIL PARTNERSKABET MED UKRAINE

1. Det strategiske partnerskab mellem Den Europæiske Union (EU) og Ukraine, som bygger på fælles værdier og fælles interesser, er en vigtig faktor til styrkelse af fred, stabilitet og velstand i Europa. Ukraines frihed, uafhængighed og stabilitet er et af de vigtigste resultater, der er opnået i et nyt Europa, der er befriet for gamle skillelinjer. Såvel landets geografi som dets størrelse, befolkningens ressourcer og landets placering langs nord-syd og øst-vestakserne giver Ukraine en enestående stilling i Europa og gør det til en afgørende aktør i regionen.
2. Ukraine har i dag et særdeles godt forhold til alle sine naboer og har taget vigtige skridt i retning af nationsopbygning og konsolidering af demokratiet. Det er prisværdigt, at Ukraine siden uafhængigheden har været en kilde til stabilitet i regionen, trods indre vanskeligheder og forskelligheder. EU ser med tilfredshed på, at Ukraine er nært inddraget i stabiliseringen af regionen og udtrykker støtte til, at Ukraines rolle i de regionale samarbejdsfora styrkes. EU ser også med tilfredshed på, at Ukraine går ind for atomnedrustning og samarbejder for at bevare europæisk og international fred og sikkerhed, navnlig gennem Organisationen for Sikkerhed og Samarbejde i Europa (OSCE) og FN.
3. Det strategiske partnerskab mellem EU og Ukraine er vedvarende blevet styrket siden Ukraines uafhængighed. I den forbindelse er partnerskabs- og samarbejdsaftalen et væsentligt resultat. Ukraine var den første af de nye uafhængige stater, som undertegnede en sådan aftale og således markerede EU's og Ukraines ønske om at styrke samarbejdet. Den makrofinansielle bistand, Tacis-programmet, og de bilaterale programmer er en værdifuld støtte fra EU som hjælp til Ukraine i overgangsperioden og under reformprocessen.

4. Efter den nuværende udvidelsesproces vil nogle af de kommende EU-medlemsstater få en ydre grænse til Ukraine. Unionens udvidelse vil yderligere fremme den økonomiske dynamik og politiske stabilitet i regionen og således øge mulighederne for samarbejde med Ukraine.
5. Den Europæiske Union har følgende strategiske mål med hensyn til Ukraine:
 - at bidrage til, at der udvikles et stabilt, åbent og pluralistisk demokrati i Ukraine, der bygger på retsstatsprincippet og udgør grundlaget for en stabilt fungerende markedsøkonomi til gavn for hele Ukraines befolkning
 - at samarbejde med Ukraine for at bevare stabilitet og sikkerhed i Europa og den øvrige verden og finde effektive løsninger på de fælles udfordringer, som kontinentet står over for
 - at øge det økonomiske, politiske og kulturelle samarbejde med Ukraine samt samarbejdet inden for retlige og indre anliggender.
6. EU erkender Ukraines europæiske forhåbninger og hilser Ukraines proeuropæiske valg velkomment. EU går fortsat fuldt og helt ind for at samarbejde med Ukraine på nationalt, regionalt og lokalt plan for at støtte landet med en vellykket gennemførelse af politiske og økonomiske forandringer, som kan lette dets yderligere tilnærmelse til EU. EU og dens medlemsstater tilbyder at delagtiggøre Ukraine i deres forskellige erfaringer med at opbygge moderne politiske, økonomiske, sociale og administrative strukturer, idet de samtidig er fuldt ud bevidste om, at hovedansvaret for Ukraines fremtid ligger hos Ukraine selv.
7. Det Europæiske Råd vedtager derfor denne fælles strategi for at styrke det strategiske partnerskab mellem EU og Ukraine. Det Europæiske Råd erkender, at et Ukraine, som har medgang og er stabilt og sikkert, er i EU's bedste interesse. Retsgrundlaget for forholdet mellem EU og Ukraine er partnerskabs- og samarbejdsaftalen. Den fulde gennemførelse af denne aftale er en forudsætning for Ukraines vellykkede integration i europæisk økonomi og bidrager også til, at Ukraine kan hævde sin europæiske identitet.
8. EU og dens medlemsstater vil udvikle koordinationen af, sammenhængen i og komplementariteten mellem alle aspekter af deres politik over for Ukraine. Unionen, Fællesskabet og dets medlemsstater vil også arbejde sammen med og inden for regionale og internationale organisationer samt med ligesindede partnere for at opfylde de mål, der er fastsat i partnerskabs- og samarbejdsaftalen og i denne fælles strategi. De holdninger, som Fællesskabet og dets medlemsstater indtager i alle relevante fora, vil være i overensstemmelse med denne fælles strategi. Det Europæiske Råd opfordrer Ukraine til at samarbejde med EU på grundlag af denne fælles strategi til gavn for begge parter.

DEL II GENERELLE MÅL

Det Europæiske Råd har afgrænset følgende generelle mål:

- I. Støtte til den demokratiske og økonomiske omstillingsproces i Ukraine
- II. Sikring af stabilitet og sikkerhed og imødegåelse af fælles udfordringer på det europæiske kontinent
- III. Støtte til øget samarbejde mellem EU og Ukraine i forbindelse med EU's udvidelse

I. Støtte til den demokratiske og økonomiske omstillingsproces i Ukraine

EU har en fælles interesse i at fremme den demokratiske og økonomiske omstillingsproces i Ukraine. En vellykket gennemførelse af forandringer i Ukraine vil bringe velstand ikke alene til Ukraine, men til hele regionen. For at denne omstillingsproces skal lykkes, skal der gennemføres reformer for at konsolidere demokratiet og retsstatsprincippet samt en økonomisk og social reform med henblik på at skabe en markedsøkonomi, der fungerer.

EU foreslår, at samarbejdet med Ukraine styrkes på følgende prioriterede områder:

I.i.Konsolidering af demokratiet, retsstatsprincippet og de offentlige institutioner i Ukraine

9. EU ser med tilfredshed på Ukraines resultater med hensyn til at skabe grundlaget for et demokratisk system, nemlig indførelse af et flerpartisystem og vedtagelse af en parlamentarisk forfatning. EU erkender, at det er lykkedes Ukraine at fastholde sin enhed til trods for landets forskelligartede sammensætning.
10. EU støtter Ukraine i alle dets bestræbelser på at konsolidere demokratiet, god regeringsførelse, menneskerettighederne og retsstatsprincippet. Unionen anser retsstatsprincippet for at være en forudsætning for at udvikle en markedsøkonomi, der fungerer, og som giver alle borgerne i Ukraine muligheder og fordele. EU støtter Ukraine i dets bestræbelser på at reformere retssystemet inden for rammerne af partnerskabs- og samarbejdsaftalen. Et velfungerende uafhængigt retsvæsen, en professionel politistyrke og udvikling af en offentlig forvaltning, der bygger på meritokrati og solid uddannelse på nationalt, regionalt og lokalt plan er alle sammen nøgleelementer i en effektiv gennemførelse af beslutninger truffet på regeringsplan. EU opmuntrer Ukraine i dets bestræbelser på at udvikle sine offentlige institutioners effektivitet, åbenhed og demokratiske karakter, hvilket indbefatter udvikling af frie medier. Sådanne institutioner er forudsætningen for økonomisk og social udvikling og bidrager til opbyggelsen af et moderne civilsamfund.

11. EU lægger vægt på udviklingen af civilsamfundet og et konkurrencedygtigt og investeringsfremmende forretningsklima i Ukraine og opfordrer til tættere forbindelser mellem befolkningerne og ikke-statslige organisationer i Unionen og Ukraine. EU ser med tilfredshed på Ukraines tilslutning til et aftalememorandum med OSCE og henstiller kraftigt til Ukraine, at det arbejder i tæt samarbejde med OSCE's projektkoordinator i Ukraine. EU støtter Ukraine i dets bestræbelser på at beskytte og fremme mindretallenes rettigheder og opfordrer Ukraine til at fortsætte sit gode arbejde på dette område, herunder i samarbejde med højkommissæren for nationale mindretal.
12. EU tillægger det særlig vigtighed at have et nært samarbejde med Ukraine inden for Europarådet og OSCE. I denne sammenhæng opfordrer EU indtrængende Ukraine til at opfylde sine forpligtelser og til at tilpasse sin lovgivning, således at den kan opfylde Europarådets normer og standarder, især de forpligtelser, som Ukraine skrev under på ved sin tiltrædelse af Europarådet i 1995. EU noterer sig, at valgobservatørmissionen under OSCE/Kontoret for Demokratiske Institutioner og Menneskerettigheder (ODIHR) har konstateret, at præsidentvalget i 1999 i Ukraine forløb på en sådan måde, at en række OSCE-forpligtelser ikke blev opfyldt, og det opfordrer Ukraine til at tage hensyn til de henstillinger, som OSCE's observatørmission fremsatte i sin rapport med henblik på kommende valg.

I.ii. Støtte til den økonomiske omstillingsproces i Ukraine

13. EU har forpligtet sig til at støtte Ukraine i dets bestræbelser på at skabe et miljø, der fremmer økonomisk aktivitet, og vil støtte Ukraine i dets økonomiske og sociale reformer.
14. EU opfordrer Ukraine til at indføre makroøkonomiske politikker, der tager sigte på prisstabilitet, sunde offentlige finanser og en holdbar situation med hensyn til betalingsbalancens løbende poster. For yderligere at komme prisstabilitet nærmere er det vigtigt, at centralbanken kan fungere uden politisk indblanding. Eksisterende forsigtighedsbestemmelser for overvågning af finanssektoren skal styrkes. Skatteinddrivelsen skal forbedres, og skattemæssig ad hoc-amnesti og skattefritagelser for særlige sektorer i økonomien bør undgås.
15. EU opfordrer stærkt Ukraine til at intensivere sine bestræbelser på at skabe en markedsøkonomi, der fungerer, gennem større strukturelle, økonomiske og administrative reformer som led i et omfattende reformprogram, der er godkendt af Den Internationale Valutafond. Dette bør omfatte fastsættelse og håndhævelse af klare ejendomsrettigheder, yderligere privatisering, yderligere prisliberalisering, forhøjelse af de kollektive takster for energi, vand og leje til fuld omkostningsdækning, omstrukturering af virksomheder og fremme af væksten af små og mellemstore virksomheder. Gennemførelsen af disse reformer skal generelt fremskyndes. For så vidt angår sektorbestemte reformer skal der lægges særlig vægt på landbrugs-, energi- og transportsektoren.
16. Der skal indledes en jordreformproces for bl.a. at lette indgåelse af langfristede forpagtningsaftaler som sikkerhed for lån, således at der banes vej for mere investering i landbrugssektoren.

17. Det er også en central faktor for Ukraines udvikling, at der tiltrækkes indenlandske og udenlandske investeringer. I denne sammenhæng bemærker EU, at beskyldninger om korruption og dårlig regeringsførelse skader Ukraines økonomiske rygte. Unionen vil støtte Ukraine i udviklingen og vedtagelsen af de økonomiske politikker, der er påkrævet for at øge de indenlandske og udenlandske investeringer og opfylde de internationale långiveres krav.
18. I betragtning af Ukraines tunge gældsbetjeningsforpligtelser vil genopretningen af Ukraines økonomi kræve private investorers fortsatte deltagelse. Der skal findes samarbejdsløsninger på Ukraines gældsbetjeningsproblemer.
19. EU er fuldt ud klar over, at Ukraines økonomiske reformer undertiden skal gennemføres i et vanskeligt eksternt miljø. EU's makrofinansielle bistand vil blive fortsat, hvor det er relevant, i overensstemmelse med fastlagte kriterier og procedurer med henblik på at støtte makroøkonomisk stabilisering og omfattende strukturreformer, der er i overensstemmelse med Den Internationale Valutafonds og Verdensbankens programmer. EU vil fortsat være parat til at støtte økonomiske reformer i Ukraine på disse betingelser. EU's makrofinansielle bistand hjælper Ukraine med at åbne op for dets økonomi, forbedre den økonomiske tilpasning, fremme konkurrencen og integrere dets økonomi yderligere i den europæiske økonomi og i verdensøkonomien.
20. EU vil støtte Ukraine med at fremme den gradvise indbyrdes tilnærmelse af lovgivningen til EU's lovgivning, især inden for sådanne områder som konkurrencepolitik, standarder og certificering, intellektuelle ejendomsrettigheder, databeskyttelse, toldprocedurer og miljø.
21. I forbindelse med gennemførelsen af et program, der skaber en markedsøkonomi, som fungerer, skal der indføres et målrettet socialt sikringssystem, således at der tages hensyn til de sociale aspekter ved omstillingen til en markedsøkonomi.

II. Sikring af stabilitet og sikkerhed og imødegåelse af fælles udfordringer på det europæiske kontinent

EU og Ukraine har en fælles interesse i at fastholde stabilitet og sikkerhed i et frit og demokratisk Europa. Ukraines geopolitiske situation med en placering langs nord-syd og øst-vestakserne giver landet en enestående stilling i Europa. EU erkender Ukraines regionale betydning. I denne sammenhæng foreslår EU, at samarbejdet med Ukraine styrkes, idet der lægges særlig vægt på nuklear sikkerhed og styrkelse af den politiske dialog som fastsat inden for rammerne af partnerskabs- og samarbejdsaftalen, således at den bliver mere sammenhængende og kan fungere bedre i praksis.

EU ønsker at uddybe samarbejdet med Ukraine for at finde effektive løsninger på de fælles udfordringer, som kontinentet står over for, med hensyn til følgende spørgsmål:

II.i. Samarbejde med henblik på at styrke stabilitet og sikkerhed i Europa

22. EU støtter Ukraine i dets bestræbelser på at fremme samarbejde og stabilitet i regionen, herunder i Organisationen for Det Økonomiske Samarbejde i Sortehavsområdet, Østersørådet og Georgien, Ukraine, Usbekistan, Aserbajdsjan og Moldova. EU ser med tilfredshed på den positive udvikling i Ukraines forhold til alle dets naboer og tror, at det har interesse i, at dette forhold forbliver stærkt og stabilt. EU noterer sig også Ukraines bidrag til europæisk stabilitet gennem dets rolle som observatør i stabilitetspagten for Sydøsteuropa.
23. EU og Ukraine har en fælles interesse i at fastholde stabilitet og sikkerhed i et frit og demokratisk Europa. Der er behov for styrkede mekanismer for konsultationerne mellem EU og Ukraine inden for rammerne af partnerskabs- og samarbejdsaftalen, Europarådet og FN samt et tæt samarbejde mellem OSCE og Ukraine for at finde fælles og effektive løsninger på udfordringerne for den europæiske og den globale sikkerhed.
24. EU gratulerer Ukraine med dets valg til medlem af FN's Sikkerhedsråd (2000/1). Dette valg gør det endnu mere nødvendigt for EU yderligere at uddybe og udvide den politiske dialog med Ukraine på embedsmands- og ministerplan, bilateralt og gennem EU-mekanismer. Vedtagelsen af chartret for europæiske sikkerhed vil fremme samarbejdet mellem OSCE's medlemsstater.
25. EU fremmer og støtter dialogen om generelle og specifikke spørgsmål vedrørende krisestyring og sikkerhedsskabende foranstaltninger, således som den er blevet udviklet i løbet af de seneste år mellem Den Vesteuropæiske Union og Ukraine, samt det øgede praktiske samarbejde på dette område, især ved gennemførelsen af den handlingsplan, der for nylig er blevet udarbejdet mellem Den Vesteuropæiske Union og Ukraine.
26. EU er også interesseret i at styrke samarbejdet med Ukraine inden for eksportkontrol og ikke-spredning af masseødelæggelsesvåben og deres fremføringsmidler og opfordrer Ukraine til at opfylde dets forpligtelser i henhold til konventionen om kemiske våben.
27. Endvidere opfordrer EU Ukraine til at opfylde målene for konventionen om forbud mod brug, oplagring, produktion og overførsel af personelminer samt om deres destruktion. EU opfordrer også Ukraine til at udvikle en strategi til bekæmpelse af destabiliserende ophobning og spredning af håndskydevåben og lette våben.

II.ii. Samarbejde inden for miljø, energi og nuklear sikkerhed

28. EU vil søge at forbedre den europæiske stabilitet og vil samarbejde med Ukraine med hensyn til energi og nuklear sikkerhed ved at støtte en omfattende reform af energisektoren, bl.a. gennem fortsat samarbejde med Ukraine om gennemførelsen af den finansielle genopretningsplan for energisektoren, herunder prisliberalisering, forbedret pengeopkrævning og privatisering af distributionsselskaber. I denne sammenhæng vil EU fremme effektiv og miljøansvarlig anvendelse af energi i Ukraine og styrkelse af nye energiinstitutioner og myndigheder og deres evne til at træffe politiske beslutninger.

29. Nuklear sikkerhed og nedlukning af Tjernobyl-atomkraftværket er en prioritet i forbindelserne mellem EU og Ukraine. EU opfordrer til, at der udvikles en uafhængig forvaltningsmyndighed for kernekraft i Ukraine, og henstiller indtrængende til Ukraine, at det står ved sit tilsagn om at gennemføre aftalememorandummet fra 1995 mellem G7 og Ukraine om lukningen af Tjernobyl-kraftværket. Til gengæld vil EU støtte Ukraine med finansiering af alternative energiforsyninger i Ukraine.
30. EU er også interesseret i at forbedre sit samarbejde med Ukraine om sådanne spørgsmål som strålingsbeskyttelse, forvaltning af affald, dekontaminering og demontering af nukleare anlæg og undersøgelser inden for fusionsteknologi. De samarbejdsaftaler, der for nylig er undertegnet inden for nuklear sikkerhed og termonuklear fusion mellem Euratom og Ukraine, vil gøre dette samarbejde lettere.
31. Endvidere opfordrer EU Ukraine til at træffe beslutsomme foranstaltninger inden for miljøbeskyttelse. Beskyttelse af folkesundheden mod forurening af drikkevandet, luften og jorden og bæredygtig og ansvarlig brug af naturressourcerne samt begrænsning af den grænseoverskridende forurening af luften og vandet er prioriteringer på dette område.

III. Støtte til øget samarbejde mellem EU og Ukraine i forbindelse med EU's udvidelse

Efter den nuværende udvidelsesproces vil nogle af de kommende EU-medlemsstater få en ydre grænse til Ukraine. EU ønsker at bidrage til den fordel, som både Unionen og Ukraine vil få af denne proces. I den forbindelse foreslår EU et styrket samarbejde med Ukraine, hvor der lægges særlig vægt på samarbejdet om retlige og indre anliggender. EU støtter også Ukraines deltagelse i de regionale, europæiske og internationale strukturer.

EU kan styrke samarbejdet med Ukraine på følgende områder:

III.i. Støtte til Ukraines integration i den europæiske økonomi og verdensøkonomien

32. EU støtter Ukraine og beder det indtrængende om at intensivere sine bestræbelser på at opfylde kravene til medlemskab af Verdenshandelsorganisationen. EU tilskynder Ukraine til fuldt ud at udnytte partnerskabs- og samarbejdsaftalens muligheder for at lette handel og investeringer i begge retninger. EU vil også undersøge de forhold, der ud over tiltrædelsen af Verdenshandelsorganisationen (WTO) kan åbne mulighed for fremtidig oprettelse af et frihandelsområde mellem EU og Ukraine, sådan som forudset i partnerskabs- og samarbejdsaftalen.
33. For at fremme et gunstigt investeringsklima i Ukraine tilskynder EU Ukraine til at forhandle og ratificere supplerende bilaterale aftaler om beskyttelse af investeringer med EU-medlemsstaterne for at fremme udenlandske direkte investeringer. EU tilskynder også de lokale, regionale og nationale ukrainske myndigheder til at benytte mulighederne i den nye lov om offentlig koncession til at tiltrække investeringer i offentlige infrastrukturer og tjenesteydelser.

III.ii. Samarbejde om retlige og indre anliggender

34. EU og Ukraine har en fælles interesse i at udvikle samarbejdet om bekæmpelse af illegal indvandring og menneskehandel. EU og Ukraine har også en fælles interesse i at udvikle deres samarbejde om grænsesikkerhed og bekæmpelse af de fælles svøber, som organiseret kriminalitet, herunder hvidvaskning af penge og illegal handel med våben og narkotika, udgør.
35. Med henblik på den igangværende EU-udvidelsesproces vil EU søge at intensivere dialogen med Ukraine om tilpasning af Ukraines visumpolitik over for EU gennem indførelse af visumkrav i overensstemmelse med EF-bestemmelserne og indførelse af rejsedokumenter, som er tilstrækkeligt sikret mod forfalskning.

III.iii. Regionalt og grænseoverskridende samarbejde med nabolandene

36. EU tilskynder til udvikling og styrkelse af regionale og grænseoverskridende samarbejdsinitiativer, som omfatter Ukraine og dets nabolande. EU vil i den forbindelse lægge øget vægt på spørgsmålene vedrørende grænseforvaltning.
37. Med hensyn til udviklingen af infrastrukturnet, navnlig inden for transport, telekommunikation, elektricitet og energirørledninger, lægger EU via Tacis særlig vægt på regionale initiativer såsom Inogate (Interstate Oil and Gas Transport to Europe) og Traceca (Transport Corridor Europe Caucasus Central Asia) med sigte på at forbedre det økonomiske samarbejde i området. EU vil undersøge muligheden for at arbejde hen imod en sammenkædning af de ukrainske transportsystemer (vej og jernbane) med de transeuropæiske net og vil bestræbe sig på at finde gensidigt tilfredsstillende måder at løse transportspørgsmålene på. Opmærksomheden vil i den forbindelse blive rettet mod at styrke koordinationen med andre donorer og internationale finansielle institutioner og at fremme inddragelsen af den private sektor, hvilket vil være af afgørende betydning for, at disse bestræbelser kommer til at bære frugt.

INSTRUMENTER OG MIDLER

Generelle bestemmelser

38. Denne fælles strategi implementeres i overensstemmelse med de relevante procedurer i traktaterne. Rådet og Kommissionen påser i medfør af artikel 3 og 13 i traktaten om Den Europæiske Union, at Unionens aktion fremtræder som en helhed, er sammenhængende og effektiv ved gennemførelsen af denne fælles strategi.
39. EU bidrager til at nå denne fælles strategis ovennævnte mål ved passende anvendelse af alle relevante instrumenter og midler, der står til rådighed for Unionen, Fællesskabet og medlemsstaterne.
40. I overensstemmelse med artikel 18 og 26 i traktaten om Den Europæiske Union bistår Rådets generalsekretær, højtstående repræsentant for den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik (FUSP), inden for rammerne af sine forpligtelser i henhold til traktaterne Rådet og formandskabet med at gennemføre denne fælles strategi med hensyn til de mål og initiativer, som falder ind under FUSP. Kommissionen inddrages fuldt ud heri i henhold til artikel 18 og 27 i traktaten om Den Europæiske Union.

Rådet, Kommissionen og medlemsstaterne

41. Rådet, Kommissionen og medlemsstaterne skal:
 - i overensstemmelse med deres kompetence og beføjelser tage eksisterende foranstaltninger, programmer, instrumenter og politikker op til fornyet overvejelse for at sikre, at de er i overensstemmelse med denne fælles strategi, der er baseret på de generelle mål i del II, og som tager behørigt hensyn til de specifikke initiativer i del III
 - gøre fuld og hensigtsmæssig brug af de eksisterende instrumenter og midler, navnlig partnerskabs- og samarbejdsaftalen, og alle relevante EU- og medlemsstatsprogrammer, samt med henblik herpå udarbejde og ajourføre en vejledende oversigt over Unionens, Fællesskabets og medlemsstaternes ressourcer, ved hjælp af hvilke den fælles strategi skal gennemføres.

Koordinering

42. Medlemsstaterne skal tage yderligere skridt til at koordinere deres indsats over for Ukraine, herunder i regionale og internationale organisationer, som f.eks. Europarådet, FN, OSCE, OECD og de internationale finansielle institutioner (IFI), herunder også koordinering med Fællesskabet på områder, hvor dette har beføjelser.
43. Koordineringen mellem medlemsstaterne og Kommissionen skal også konsolideres, bl.a. gennem regelmæssige konsultationer mellem deres respektive repræsentanter i Ukraine.
44. Rådet, Kommissionen og medlemsstaterne skal arbejde hen imod et mere effektivt samarbejde med regionale og internationale organisationer og søge at nå strategiens mål sammen med andre lande med samme opfattelse.

45. EU vil opfordre de ansøgerlande, der er omfattet af den tiltrædelsesproces, som blev iværksat af Det Europæiske Råd i Luxembourg i december 1997, til at tilslutte sig aktioner, der er et led i denne fælles strategi.

Gennemførelse og revision

46. Rådet skal
- sikre, at hvert nyt formandskab, som led i sit generelle program forelægger Rådet en arbejdsplan for gennemførelsen af denne fælles strategi, der er baseret på de generelle mål i del II, og som tager behørigt hensyn til de specifikke initiativer i del III
 - vurdere og evaluere EU's indsats som led i denne strategi og mindst én gang om året aflægge rapport til Det Europæiske Råd om de fremskridt, der gøres i retning af målene for strategien
 - vurdere situationen i Ukraine og se, i hvilket omfang Ukraine samarbejder om gennemførelsen af denne strategi, herunder ved hjælp af regelmæssige rapporter fra missionscheferne, og foretage en samlet vurdering heraf i sin rapport til Det Europæiske Råd
 - om nødvendigt forelægge Det Europæiske Råd henstillinger med henblik på ændringer af denne strategis del II og III.
47. Kommissionen bidrager til ovenstående inden for sine beføjelser.

Samarbejde med Ukraine

48. EU og medlemsstaterne arbejder tæt sammen med Ukraine med henblik på at gennemføre denne fælles strategi, navnlig under anvendelse af partnerskabs- og samarbejdsaftalen og dennes institutioner.

Specifikke initiativer

49. EU iværksætter de specifikke initiativer, som der er redegjort for i del III af denne fælles strategi, og som bygger på de generelle mål, der er fastlagt i del II. Disse initiativer tilpasses, hvor det er nødvendigt, og udelukker ikke eventuelle nye initiativer i løbet af denne fælles strategis gyldighedsperiode. Rådet, Kommissionen og medlemsstaterne vil i overensstemmelse med deres respektive kompetence og beføjelser støtte og arbejde på at gennemføre disse specifikke initiativer.

DEL III SPECIFIKKE INITIATIVER

Følgende specifikke initiativer iværksættes, idet eventuelle nye initiativer dog ikke udelukkes:

Konsolidering af demokratiet, retsstatsprincippet og de offentlige institutioner i Ukraine

50. EU bestræber sig på at fremme demokratiet, god regeringsførelse, menneskerettighederne og retsstatsprincippet i Ukraine ved

at støtte Ukraine i dets bestræbelser på at efterleve internationale forpligtelser vedrørende demokrati og menneskerettigheder i overensstemmelse med Dublin-konklusionerne, især med hensyn til dødsstraffens afskaffelse, fremme af god regeringsførelse, et effektivt og åbent retssystem samt demokratisk lokalt selvstyre bl.a. i samarbejde med Europarådet og OSCE

at etablere en regelmæssig dialog mellem ombudsmandsinstitutionerne i EU-medlemsstaterne og Ukraine for at styrke denne institutions rolle i Ukraine

at tilskynde Ukraine til at undertegne, ratificere og gennemføre de relevante internationale instrumenter på menneskerettighedsområdet, især anden valgfri protokol til FN's konvention om borgerlige og politiske rettigheder og sjette tillægsprotokol til den europæiske konvention om menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder samt FN's konvention om flygtnings retsstilling

at øge samarbejdet mellem journalister og relevante myndigheder for at bidrage til udviklingen af frie medier. Kommissionen vil i samarbejde med medlemsstaterne undersøge muligheden for at bistå ved transmissionen af et program som f.eks. *Euronews* på ukrainsk tv. Arbejdet påbegyndes i juni 2000.

Støtte til den økonomiske omstillingsproces i Ukraine

51. EU vil hjælpe Ukraine med at fremskynde den økonomiske reformproces ved at styrke virkningen af rådgivningen om den økonomiske politik, bl.a. gennem en passende dialog på højt plan, inden for rammerne af partnerskabs- og samarbejdsaftalen for at fremme udviklingen af en moderne og liberal markedsøkonomi.

52. EU er rede til at yde teknisk bistand til støtte for Ukraines økonomiske og sociale reformproces, forudsat at Ukraine træffer de foranstaltninger, der skal til for at skabe de nødvendige betingelser for at gøre reformen mulig. EU vil undersøge muligheden for at yde teknisk bistand til Ukraine med henblik på

at støtte udviklingen af en gennemsigtig og stabil lovgivningsmæssig, forskriftsmæssig og institutionel ramme i Ukraine, som kan fremme øget økonomisk aktivitet og øgede indenlandske og udenlandske investeringer. Kommissionen vil i samarbejde med medlemsstaterne og andre kompetente organer udarbejde en rapport om dette initiativ senest i december 2000

at fremme den gradvise tilnærmelse af Ukraines lovgivning til EU's og dens gennemførelse, især på områder som konkurrencepolitik, finansielle tjenesteydelser, standarder og certificering, skattepolitik samt beskæftigelse og intellektuel ejendomsrettigheder. Kommissionen opfordres til at fremsætte passende forslag med henblik herpå senest i juni 2000

at støtte udviklingen af sundhedssystemet, især bevidstgørelse om og uddannelse i folkesundhedens betydning, for at begrænse spredning af smitsomme sygdomme. Kommissionen vil i samarbejde med medlemsstaterne og andre kompetente organer udarbejde en rapport om dette initiativ senest i juni 2000.

53. Medlemsstaterne vil overveje, hvordan de kan støtte Ukraine

i forbindelse med udviklingen af målrettede sociale sikringsordninger, især ved at se på områder som social bistand og pensionsordninger

i forbindelse med udviklingen af dialogen mellem arbejdsmarkedets parter og tilslutningen til og gennemførelsen af Den Internationale Arbejdsorganisations arbejdsstandarder, især de syv centrale arbejdsstandarder. For så vidt angår ratifikationen og gennemførelsen af lovgivningen på beskæftigelsesområdet vil der især blive lagt vægt på ligestilling.

Samarbejde for at styrke stabiliteten og sikkerheden i Europa

54. EU vil inden for rammerne af den eksisterende politiske dialog, der er fastlagt i partnerskabs- og samarbejdsaftalen, overveje, hvordan der kan opnås større kontinuitet, fleksibilitet og vægt i samarbejdet med Ukraine om stabilitet og sikkerhed i Europa, og hvordan det kan komme til at fungere bedre i praksis og gøres mere effektivt ved:

- at undersøge mulighederne for at etablere regelmæssige trojkadialogmøder på ekspertniveau med Ukraine i tilknytning til møder i FUSP-grupperne vedrørende nedrustning, ikke-spredning og eksport af konventionelle våben med henblik på at afholde de første møder i løbet af 2000/første halvår af 2000. Dialogen i disse grupper skal tage sigte på at etablere et samarbejde mellem EU og Ukraine på følgende områder: ikke-spredning af masseødelæggelsesvåben, herunder kemiske våben og håndskydevåben og lette våben på grundlag af den fælles aktion om håndskydevåben (1999/34/FUSP)
- at undersøge muligheden for at intensivere dialogen mellem EU og Ukraine med henblik på at øge ansvaret og gennemsigtigheden i forbindelse med overførsel af konventionelle våben, eventuelt under fuld anvendelse af EU's adfærdskodeks

at undersøge mulighederne for et tættere samarbejde om konfliktforebyggelse og krisestyring, bl.a. inden for rammerne af relevante internationale organisationer som f.eks. FN og OSCE, og om politiske løsninger på konflikter i området. Regelmæssige møder mellem Ukraine og OSCE-trojkagruppen kunne bidrage til at opnå dette. Et af målene ville være at arbejde sammen med Ukraine om at udvikle fælles udenrigspolitiske initiativer inden for konfliktforebyggelse og krisestyring vedrørende bestemte tredjelande og områder, især områder, som støder op til Ukraine.

55. EU vil tage følgende specifikke initiativer vedrørende styrkelse af sikkerheden og stabiliteten i Europa op allerede i 2000:

overvejelse af, hvordan det vil være muligt at lette Ukraines deltagelse, når EU gør brug af Den Vesteuropæiske Union i forbindelse med missioner inden for rammerne af Petersberg-opgaverne

overvejelse af, hvordan Ukraine kan hjælpes med at opfylde forpligtelserne i konventionen om forbud mod brug, oplagring, produktion og overførsel af personelminer samt om deres destruktion

- overvejelse af, hvordan der kan indledes et samarbejde mellem EU og Ukraine om forebyggelse af ulovlig handel med håndskydevåben, som er en kilde til ustabilitet for Ukraine og andre stater i området. EU vil efter fastlæggelse og analyse af situationen og behovene i området kunne udarbejde en fælles aktion om dette spørgsmål med henblik på
 - 1) at styrke politiets og/eller de lokale toldmyndigheders kontrolkapacitet
 - 2) at behandle denne specifikke type kriminalitet på uddannelseskurser
 - 3) at øge udvekslingen af oplysninger mellem EU og Europol-medlemsstaterne for at forbedre analysen af den kriminalitet, som vedrører håndskydevåben.

Samarbejde vedrørende miljø, energi og nuklear sikkerhed

56. Fællesskabet er villigt til at støtte arbejdet i den særlige task force, der er nedsat for at støtte de ukrainske myndigheder i deres indsats for at reformere energisektoren.
57. Fællesskabets støtte til G7-handlingsplanen omfatter et bidrag til finansiering af de kortsigtede sikkerhedsforbedringer i Tjernobyl over den konto for nuklear sikkerhed, som forvaltes af Den Europæiske Bank for Genopbygning og Udvikling, inden lukning og nedlæggelse under hensyntagen til de sociale følger af lukningen, som bidrag til Shelter Implementation Plan og deltagelse i finansieringen af substitutionsfaciliteter i overensstemmelse med tidligere forpligtelser som kompensation for Ukraines energitab, hvis alle de nødvendige forsigtighedsprocedurer kan gennemføres tilfredsstillende, herunder fastlæggelse af en aftalt holdning vedrørende lånekonditionaliteten og affattelsen af låne- og garantiaftalen, og hvis Ukraine opretholder sit tilsagn om at gennemføre aftalememorandummet fra 1995.
58. EU vil forsøge at støtte Ukraines bestræbelser på at reducere de negative følger for folkesundheden af miljøforholdene i Ukraine - især med hensyn til drikkevandskvaliteten, spildevandsrensning, affaldsindsamling og -bortskaffelse og luftforurening. EU vil støtte den institutionelle reform i de offentlige forsyningsvirksomheder, der er ansvarlige for miljøtjenester, andre projekter, der omfatter teknisk bistand, og miljøinvesteringer.
59. Den næste "miljø for Europa"-konference finder sted i september 2002 i Kiev og vil give mulighed for at øge bevidstheden om miljøspørgsmål i Ukraine. Medlemsstaterne og Kommissionen vil overveje, om der kan tilbydes teknisk bistand/støtte til ministeriet for miljøbeskyttelse og nuklear sikkerhed i forbindelse med forberedelsen og planlægningen af konferencen.

Støtte til Ukraines integrering i den europæiske økonomi og verdensøkonomien

60. EU er villig til at fortsætte og, hvis det er hensigtsmæssigt, øge sin støtte til Ukraines indsats for at opfylde kravene for tiltrædelse af WTO. Der vil blive lagt særlig vægt på at fjerne hindringerne for handel og investeringer i Ukraine, og i første omgang vil handelsforanstaltninger, der ikke er forenelige med partnerskabs- og samarbejdsaftalen og med WTO, blive fjernet.

61. EU vil se på, hvilke forhold der foruden tiltrædelse af WTO kunne give mulighed for, at der senere indføres et EU-Ukraine frihandelsområde som omhandlet i partnerskabs- og samarbejdsaftalens artikel 4. Den fælles økonomiske feasibility-undersøgelse vedrørende frihandelsområdet, der i øjeblikket gennemføres, vil være af stor betydning, når situationen skal vurderes.
62. Kommissionen vil undersøge, hvordan investeringsdialogen med Ukraine kan uddybes i det underudvalg vedrørende handel og investeringer, der er nedsat i henhold til aftalen, og vil aflægge rapport til Rådet senest i juni 2000.

Samarbejde om retlige og indre anliggender

63. På baggrund af EU's igangværende udvidelsesproces og under hensyn til Ukraines stilling som et vigtigt transitland for en lang række grænseoverskridende ulovlige aktiviteter har EU og Ukraine særlig interesse i at udbygge samarbejdet om retlige og indre anliggender. EU vil især koncentrere sig om:

at vurdere omfanget af den illegale indvandring via Ukraine. Medlemsstaterne vil i samarbejde med Kommissionen foretage en SWOT-analyse (strengths/weaknesses/opportunities/threats) af de nuværende ordninger for bekæmpelse af disse problemer inden udgangen af 2000; når der konstateres svagheder, vil EU overveje, hvilke forholdsregler der skal træffes for at udbedre dem

- at forbedre samarbejdet om tilbagetagelse af egne statsborgere, statsløse og tredjelandstatsborgere, bl.a. indgåelse af en tilbagetagelsesaftale

at støtte fuldstændig anvendelse af Genève-konventionen, herunder retten til at søge asyl og overholdelse af "non-refoulement"-principperne

at etablere en regelmæssig dialog mellem retsmyndighederne i medlemsstaterne og Ukraine om civilretlige og strafferetlige spørgsmål, bl.a. ved at tilskynde Ukraine til at undertegne, ratificere og gennemføre vigtige konventioner såsom FN's konvention om grænseoverskridende organiseret kriminalitet

at tilbyde Ukraine praktisk hjælp med at gennemføre lovgivningen om hvidvaskning af penge, så snart den er vedtaget

at bringe et samarbejde i stand mellem EU-medlemsstaternes retshåndhævende myndigheder, Europol og Ukraines retshåndhævende myndigheder.

64. Der oprettes et uformelt net i Kiev bestående af EU-medlemsstaternes ambassader, Kommissionen og repræsentanter for relevante internationale organisationer for at forbedre udveksling og analyse af oplysninger om retlige og indre anliggender. Ved hjælp af en dialog inden for aftalens rammer mellem medlemsstaterne, Kommissionen, herunder forbindelsesofficererne i Kiev, og kompetente ukrainske organer vil Ukraines behov på dette område kunne analyseres nærmere. Der aflægges rapport til Rådet inden udgangen af 2000.

Regionalt og grænseoverskridende samarbejde med nabolandene

65. EU vil forsøge at tilskynde til, at regionale og grænseoverskridende samarbejdsinitiativer mellem Ukraine og dets nabolande udvikles og styrkes, ved:
- målrettet at udnytte det nuværende grænseoverskridende samarbejde samt regionale og mellemstatslige programmer. I denne forbindelse vil der blive lagt særlig vægt på grænseforvaltningsspørgsmål, herunder den tekniske modernisering af grænseovergangsstederne på grænsen mellem Ukraine og Ungarn, Polen, Rumænien og Slovakiet

at videreudvikle Tacis-programmerne med henblik på en bedre udvikling af infrastrukturen, f.eks. Inogate (Interstate Oil and Gas Transport to Europe) and Traceca (Transport Corridor Europe Caucasus Central Asia) for at forbedre det økonomiske samarbejde i regionen.

Samarbejde vedrørende kultur, venskabsaftaler og udvekslingsprogrammer

66. EU vil medvirke til at fremme tættere forbindelser mellem offentlige institutioner, civilsamfundet og ikke-statslige organisationer i EU og Ukraine ved:

at fremme udvekslingsprogrammer inden for uddannelse og videnskab mellem skoler, universiteter og forskningsinstitutter, idet videnskabs- og teknologisentret i Ukraine tages behørigt i betragtning

at fremme venskabsprogrammer mellem nationale, regionale og lokale administrationer og faglige sammenslutninger, fagforeninger, ikke-statslige organisationer og medierne.

Kommissionen og medlemsstaterne samordner deres programmer. Kommissionen undersøger, om EF-programmerne kan anvendes hertil (Tacis, Tempus og Democracy). Medlemsstaternes bilaterale instrumenter vil også blive anvendt.

På grundlag af en oversigt over gældende instrumenter (som Kommissionen skal udarbejde sammen med Rådets Generalsekretariat) og en undersøgelsesmission til Ukraine aflægger Kommissionen rapport til Rådet senest i juni 2000 og fremsætter derefter eventuelt forslag til foranstaltninger.

DEL IV

Gyldighedsperiode

67. Denne fælles strategi anvendes fra datoen for offentliggørelsen og i en første periode på fire år. Den kan forlænges, revideres og om nødvendigt tilpasses af Det Europæiske Råd efter henstilling fra Rådet.

Offentliggørelse

68. Denne fælles strategi offentliggøres i EF-tidende.

Udfærdiget i Helsinki, den

På Det Europæiske Råds vegne

Formand

Erklæring fra Det Europæiske Råd om den fælles strategi over for Ukraine

Rådet træffer afgørelse med kvalificeret flertal, når det vedtager fælles aktioner, fælles holdninger eller andre afgørelser, der hører under afsnit V i traktaten om Den Europæiske Union (den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik), på grundlag af den fælles strategi.

Retsakter, der ligger uden for anvendelsesområdet for afsnit V i traktaten om Den Europæiske Union, vil fortsat blive vedtaget efter de beslutningsprocedurer, der er fastsat i de relevante bestemmelser i traktaterne, herunder traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab og afsnit VI i traktaten om Den Europæiske Union.

DOKUMENTER FORELAGT FOR DET EUROPÆISKE RÅD I HELSINGFORS

- Kommissionens sammenfattende dokument om udvidelsen
(12053/99)
- Rapport vedrørende Europakonferencen
(13764/99)
- Effektive institutioner efter udvidelsen: Rapport fra formandskabet om mulige løsninger for regeringskonferencen
(13636/99)
- Et effektivt Råd i en udvidet Union: Retningslinjer for en reform og anbefalinger vedrørende forretningsgangen
(13863/99)
- Formandskabets rapporter om styrkelsen af den fælles europæiske sikkerheds- og forsvarspolitik og om Den Europæiske Unions ikke-militære krisestyring
(13619/1/99 REV 1)
- Rapport fra formandskabet om gennemførelse af EU's fælles strategi over for Rusland
(13860/99)
- Fælles strategi over for Ukraine
(13523/1/99 REV 1 + REV 2 (en) + 13871/99)
- Stabilitetspagten for Sydøsteuropa: Rapport om EU's aktion til støtte for stabilitetspagten og Sydøsteuropa
(13814/99)
- Rapport fra formandskabet om styrkelse af Den Europæiske Unions indsats på menneskerettighedsområdet
(13557/99)
- Økofin-Rådets rapport om samordning af den økonomiske politik: revision af instrumenterne og erfaringer fra tredje fase af ØMU
(13123/1/99 REV 1)
- Økofin-Rådets rapport om styrket skattepolitisk samarbejde
(13140/1/99 REV 1)
- Formandskabets rapport om vurdering af bekæmpelsen af svig
(13329/1/99 REV 1)
- Fælles beskæftigelsesrapport
(13607/99 + ADD 1)
- Rådets rapport om retningslinjerne for beskæftigelsen i år 2000
(13606/99)
- Kommissionens henstilling med henblik på Rådets henstilling om gennemførelsen af medlemsstaternes beskæftigelsespolitik
(10994/99)
- Rådets henstillinger om gennemførelsen af medlemsstaternes beskæftigelsespolitik
(13608/99)
- Kommissionens meddelelse om forslag til retningslinjer for medlemsstaternes beskæftigelsespolitik i 2000
(10992/99)

- Rapport fra Rådet om en strategi for integrering af miljøaspekter og en bæredygtig udvikling på det *energipolitiske* område
(13773/99)
- Rapport fra Rådet om *transport* og miljø
(11717/99)
- Rapport fra Rådet om integration af miljøbeskyttelse og bæredygtig udvikling i politikken vedrørende *det indre marked*
(13622/99)
- Rapport fra Rådet om integrering af bæredygtig udvikling i EU's *industripolitik*
(13549/1/99 REV 1)
- Rapport fra Rådet om en strategi for miljøintegration og bæredygtig udvikling i den fælles landbrugs-politik udarbejdet af Rådet (*landbrug*)
(13078/99)
- Integration af miljøhensyn i Fællesskabets *udviklingspolitik*
(13644/99)
- Kommissionens rapport om integrering af miljøaspekter og bæredygtig udvikling i Fællesskabets politikker
(13572/99)
- Kommissionens *koordinerede rapport* om miljøindikatorer
(13573/99)
- Kommissionens meddelelse om en samlet evaluering af *femte miljøhandlingsprogram*
(13598/99)
- Kommissionens rapport om bedre lovgivning 1999, herunder nærhedsprincippet
(13725/99)
- Rapport om fuldførelse og evaluering af handlingsplanen vedrørende organiseret kriminalitet
(9917/3/99 REV 3 + REV 4 (s))
- EU-handlingsplan for Den Russiske Føderation om bekæmpelse af organiseret kriminalitet - Grundlæggende principper
(13009/1/99 REV 1)
- Den Europæiske Unions narkotikastrategi (2000-2004)
(12555/3/99 REV 3)
- Kommissionens rapport om bevarelse af de nuværende sportsstrukturer og om opretholdelse af sportens sociale funktioner inden for Fællesskabets rammer